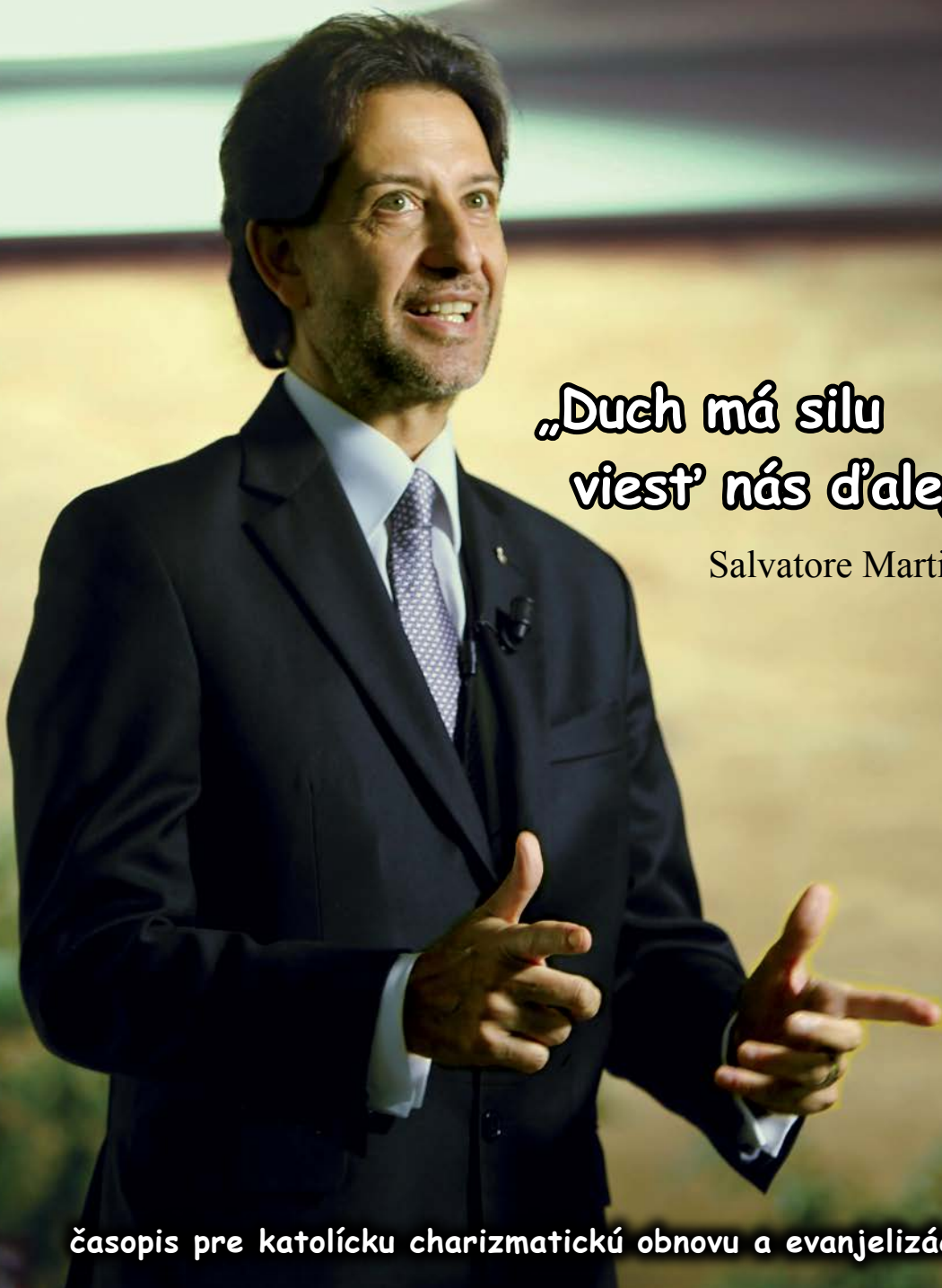

1/2015

CHARIZMA

**„Duch má silu
viest' nás ďalej.“**

Salvatore Martinez

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

Pane, prosím, nech ohnivá a sladká moc
tvojej lásky uchváti moju dušu a odtrhne
ju od všetkého, čo je tu pod nebom, aby
som zomrel z lásky k tvojej láske, ako si ty
zomrel z lásky k mojej láske.

Amen

sv. František Assiský

Z OBSAHU

8

Pôst a Božia moc

13

Deň čo deň
zázrak vo mne rastie

20

Odpovedá
páter Jozef Hegglin

21

Duch Svätý je super!

slovo na úvod

Prišiel čas, kedy sme pozvaní zjednotiť sa s Ježišom v láske, sebazapínaní a modlitbe na púšti a v obetovaní seba samého iným. Páter Pio povedal: „Keď chceme premieňať ľudí, nestačí

k tomu, aby sme ich milovali. Nevyhnutné je najprv milovať Boha a obetu. Ako je možné horieť pre zem, keď je človek studený pre nebo?“

A lásku i vieru k Bohu získavame najmä modlitbou, prijímaním premeneného Pána v Eucharistii a čítaním Svätého písma, ale aj dobrej duchovnej literatúry. Dúfame, že aj v tomto čísle nášho časopisu prinášame všetkým čitateľom povzbudenie vo viere a rast v láske. Aby sme spoločne ešte viac „zahoreli pre nebo a aj pre zem“.

Andrea Teplanová

CHARIZMA - časopis pre katolícku charizmatickú obnovu
a evanjelizáciu ročník 7
vychádza trikrát do roka

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska
Šéfredaktor: Andrea Teplanová
Dátum vydania: február 2015

Redakčná rada: Eva Koprďová, Jarmila Kráľová,
Róbert Lauko, Bohuš Petrik, Juraj Pluta
Grafik: Mária Teplanová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova,
Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra
e-mail: casopis.kcho@gmail.com
telefón: 0907 751 826
http://www.kcho.sk

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,
Biskupský úrad, Nitra; č. 300/2009; dňa 10. 3. 2009
Cenzor: Mons. Peter Brodek

Tlač: Garmond Nitra
registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09
IČO 37 960 687

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie.
Náklady na vydanie jedného výtlačku sú približne 0,50 €. VÚB účet číslo: 1800629557 / 0200

Katolícka charizmatická obnova Slovenska, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

Rožňava - Dušan Lukáč (koordinátor), 0903 635 996, lukacd@psg.sk; **M.Lörincová**, 0904 549 333, lorincova@slovanet.sk
Bratislava - E.Ferancová (zástupca koordinátora), 0905 335 854, seminare.ev@gmail.com
Trnava - A.Gubala, 0905 512 749, franton48@seznam.cz; **H.Karášková**, 0915 429 973, karaskova@topcomp.sk
Nitra - P.Brodek, 037 7721 747, brodek@ksnr.sk; **M.Bernátková**, 0903 585 586, bernatkova.maria@gmail.sk
Košice - F.Klimo, 0907 534 970, fklimo@yahoo.com; **P.Slávik**, 0908 989 538, peter.sl@centrum.sk
Banská Bystrica - V.Kocián, 0903 571 499, jaszv@in.slovanet.sk; **V.Nemcová**, 0910 978 956, vierka.jas@zoznam.sk
Spiš - M.Hvizdoš, 0904 109 521; **J.Hýrošová**, 044 4341 264, 0902 737 623, tereziavelka@zoznam.sk
Žilina - M.Bilčík, 0904 607 070, mbilcik@gmail.com; **J.Kvašňovský**, 0904 273 060, jozefpc@azet.sk

Kto sú maličkí vo viere

Duchovný rast a jeho prostriedky. Pod týmto názvom sa uskutočnilo septembrové trojdňové duchovné cvičenie KCHO v Juskovej Voli, ktoré viedol duchovný otec Imrich Degro z Košickej arcidiecézy. Sústredil sa na jeho najbežnejší a najčastejší prejav v kresťanskom prostredí - na modlitbu.

Modlitba je východiskom i esenciou vnútorného života a zároveň komunikačným kanálom s Bohom. Práve modlitba podľa otca I. Degra je tým olejom, ktorý udržuje našu dušu v pohotovosti, dokiaľ nepríde Ženich. 50 účastníkov stretnutia sa najprv oboznámilo s fázami modlitby, jej zásadami a prekážkami. Je len pochopiteľné, že myšlienky z prednášok otca I. Degra sa stali podnetom na rozoberanie v siedmich skupinách. Ako vyzerá tvoja osobná modlitba? Aké zmeny spôsobila v tvojom osobnom živote? Spoločným znakom viacerých vyznaní bol počiatočný hlboký otras alebo trápenie, po ktorom nasledovala Božia milosť. Z viacerých vyjadrení, vyznaní spomeniem aspoň dve.

Janko: „Žil som veľmi zle. Bol som na ťarchu iným i sebe. Sľub v Kostole Božieho milosrdenstva v Krakove mi otvoril, očistil duchovný zrak a dôkladne mi umyl aj telesné oči. Osobné stretnutia s Božou Matkou a Ježišom Kristom nie sú odvtedy u mňa zriedkavosťou. Ako vyzerá moja modlitba? Začínam slovami, no potom

sa celý ponáram do obrazu Kristovej tváre. Či prestali skúšky, pokušenia? Ach, koľko ich je! Bozk na Kristove jazyky na nohách ma vracia do reality, do pokoja.“

Bartolomej: „Moje stretnutie so silou modlitby sa začalo v Čenstochovej pred obrazom Madony. So starým človekom som sa i ja rozlúčil očistným kúpeľom slz. Čo nasledovalo potom? Ponáranie sa do Svätého písma. Vzťahy v mojej rodine nadobudli úplne novú kvalitu. Najkrajšie ovocie modlitby? Vnútorná premena a duch lásky a pokoja v rodine.“

Ozajstná modlitba má dvojce dverí. Na prvých je nápis: „Pod' za mnou!“ Z tohto Ježišovho pozvania vyplýva, že modlitba je predovšetkým akt vôle, naše rozhodnutie nasledovať Krista, začať dialóg s Bohom. Tento krok, ako vraví otec I. Degro, sa nezaobíde bez uznania našej hriechnosti, bez pokánia, bez dôvery v Božie milosrdenstvo a bez pripravenosti prijať jeho milosť. Na druhých dverách čítame: „Choďte a ohlasujte Božie kráľovstvo.“ Medzi týmito modlitbovými pozvaniami či výzvami

sa odohráva náš modlitbový život. Kto prijal Krista do svojho života, už nemôže mlčať. Musí vydávať svedectvo o Božej moci, o svojej premene, o účinkovaní Ducha Svätého v osobnom živote i v živote modlitbového spoločenstva. Znamená to vyhľadávať stratených, zatúlaných, zatrpknutých. Ako sa dá takýmto ľuďom hovoriť o Bohu? Praktická rada znie: „Najprv hovor ty Bohu o konkrétnom človeku, načúvaj Božiemu hlasu a potom vrav človeku o Bohu.“ Nikdy nie tak, aby sme pohoršovali jeho maličkých. „Kto sú tí maličkí?“ pýtali sa mnohí. Odpoveď otca I. Degra si zapamätal hádam každý: „Maličkí vo viere sú tí, ktorí konajú dobro, no nie sú ochotní znášať zlo.“ Vyvrcholením stretnutí s duchom, s poslaním modlitby bol ponor do Otčenáša, prechod od ja k my, od sústredenia na seba k potrebám ostatných, od povrchnosti či plytkosti náboženského života k hĺbkam živého vzťahu s Bohom.

Čo znamenajú takéto duchovné cvičenia pre účastníkov okrem vzájomného spoznávania a posilnenia vo viere? Aj stretnutie s Božou mocou, sprostredkovanie a svedectvo živej viery, spoznávanie spôsobov a účinkov

modlitby. Jedna z účastníčok sa vyjadrila, že kým minuloročné stretnutie jej pomohlo prekonať osobný problém, teraz získala svetlo a posilu na riešenie manželskej krízy. Dojalo ma tiež vyznanie členky charizmatického spoločenstva, ktorá prevažnú časť roka žije pri dcére v New Yorku a naplánovala svoju návštevu rodného kraja tak, aby mohla byť na duchovnom cvičení. Ak k precízne pripraveným prednáškam prirátam neobyčajne silný zážitok z adorácie, hudobno-slovné chvály, obohatené o slová žalmistov, môžem konštatovať, že z tohoročných duchovných cvičení v Juskovej Voli si každý načerpal zo živej vody Božieho slova toľko, koľko len mohol a chcel prijať. O bezchybnú organizáciu duchovných cvičení sa ako každoročne postarala Vierka Gališínová.

Nedá mi nepodeliť sa s ešte jednou získanou myšlienkou: „Chceš vedieť, ako to vyzerá s tvojou pokorou? Skúmaj, do akej miery si vďačný. Vďačnosť a pokora totiž kráčajú ruka v ruke.“

Andrej Sivčô
foto: autor

Spoločenstvo spoločenstiev v Trenčíne

V októbri Trenčín privítal spoločenstvá Nitrianskej diecézy aj sympatizantov Obnovy v Duchu Svätom. Piaristický kostol bol naplnený už pol hodinu pred začatím chvál.

V prednáške na tému Zúčastňovali sa na bratskom spoločenstve otec Peter Brodek pripomenul: „Spoločenstvo je príležitosť povedať, ale najmä počúvať, ako môžem byť užitočný pre tých, čo počúvajú.“

Zvedaví dostali odpovede na otázky. Napríklad to, že stretnutie doma na modlitbe je prianím celej Cirkvi a nie je možné mu zabráňovať. Pokiaľ spoločenstvo vyvíja aktivity vo farnosti, snaží sa spolupracovať s duchovným otcom farnosti.

Po adorácii nasledovali bratské rozhovory počas obednej prestávky a neskôr mal každý možnosť príhovornej modlitby v skupinke.

Homília, ktorú predniesol dp. Michal Šrank, bola zamyslením sa nad Božím milosrdenstvom. Figovnik je obraz trpezlivosti Boha. Keď prežívame krízu, Boh nám dáva šancu - okopáva nás a dáva nám živiny, nie voňavé. Koľko rokov ma Boh okopáva? Čo ešte musím zmeniť? Často chceme zmeniť iných a nie seba. Niekedy je ťažko odpovedať prečo som chorý, prečo sú katastrofy, prečo to dopúšťaš? Prečo? Pretože to má v Bohu veľký význam. Boh má svoj spôsob riešenia vecí. Mali by sme skúmať, čo mi tým chce povedať.

Božie cesty nie sú našimi cestami. Je dôležité prijímať veci v našom živote a hľadať v nich Boží zmysel.

AT
foto: M. Teplanová

Rady pre spoločenstvá

Zúčastňujeme sa naozaj na bratskom spoločenstve?

- Na spoločenstve hľadáme Krista, jeho prítomnosť v Duchu Svätom a učíme sa uplatňovať jeho lásku k iným ľuďom.
- Bratstvo kresťanov nevytvárame my - ľudia na základe rozhodnutia, ale Ježišov prísľub, kde sú dvaja alebo traja v jeho mene - je tam prítomný. Ide o osobný dotyk Pánovej prítomnosti, ktorý môžeme v spoločenstve zažiť. Nosíme v sebe tajomstvo tejto skúsenosti. Väčší pokoj, láskavosť, vnútorná radosť v srdci je tajomstvo Pánovej prítomnosti.
- „Jedno srdce a jedna duša a všetko mali spoločné a nik nehovoril, že niečo je jeho, medzi nimi nebolo núdzneho.“ Odpovede lásky zodpovedajú potrebám lásky.
- Niekedy duchovné zmýšľanie prekryje telesné. Ananiáš a Zafira predali roľu - vládla Ducha, ale nedajú všetko, hoci ich Duch k tomu povzbudzoval.
- Často chceme mať charizmu uzdravovať, prorokovať - ale vždy je najdôležitejšia charizma lásky.
- Moc spoločnej modlitby zasahuje nás aj naše okolie.
- Spoločenstvo vytvára priestor na zdieľanie, aby sme hovorili, čo Pán urobil v našom živote za posledné obdobie, nie len čo zažívame v hmotnom svete, na prvom mieste treba hovoriť o Pánovi. Spoločenstvo je príležitosť povedať, ale najmä počúvať, ako môžem byť užitočný pre tých, ktorí počúvajú.
- Do spoločenstva prichádzajú ľudia na základe povolania, nemusia to byť len priatelia. Boh povolal niekoho do spoločenstva, a preto si vážme každého v spoločenstve. Nie je tu niekto len na to, aby mi bolo dobre, ale niekedy aj na naše posvätenie. Rešpektujme Boží výber!
- V postojoch k ľuďom sa v nás často objavuje „starý človek“ - žiarli, posudzuje, chce mať posledné slovo...
- Niekedy cítiť na stretnutí duchovný boj - niekto chce robiť to, iný iné. Napätie až rivalita niekedy vznikne v spoločenstve. Boh je Bohom poriadku.
- Nedôvera spôsobí, keď uniknú reči kam nemajú, nediskrétnosť, prezradenie tajomstva. Musím mať Boží dôvod, keď o niekom hovorím.
- Žiarlivosť spôsobuje snahu získať si niekoho na svoju stranu a vzdaľovať sa od iných.
- Obnova neprehladá používanie, nie neužívanie a zneužívanie chariziem.
- Viac sa modliť, obetovať, aby sme videli ovocie.
- Milujte Cirkev!
- Svätý Otec František povedal: „Ak sa mladosť (v Duchu) nerozdá, zostarne.“ Aj my ideme niekedy len na „starý olej“ - trochu môžeme, ale je blízko zadrhnutie.

Myšlienky z prednášky otca Petra Brodeka: Zúčastňovali sa na bratskom spoločenstve.

foto: pT

Zasadnutie Rady KCHO

V sobotu 17. januára sa stretnutie Rady KCHO v Čadci na Kýčerke začalo svätou omšou, ktorú celebraval vdp. Dušan Lukáč, gen. vikár Peter Brodek vdp. Václav Kocian, vdp. Anton Gubala. Prítomní boli aj vdp. Miroslav Bilčík, Elenka Ferancová, František Klimo, Mária Bernátková, J. Hyrošová, Vierka Nemcová, Mária Lorencová, Jozef Kvašňovský a hostia: Milka Husárová, Rudolf Jurga, Honza a Anka Bernátkovi.

Ďakujeme hostiteľovi vdp. Markovi Rybanskému za vřícne privítanie a poskytnutie priestorov, pohostenie, ako aj všetkým účastníkom na bohoslužbe, aj tým, ktorí sa akokoľvek pričínili a postarali o pokojný priebeh celého stretnutia. Za všetko srdečne Pán Boh zaplať.

Jozef Kvašňovský

Ukončenie seminára Život v Duchu Svätom v Čadci

V Čadci na Kýčerke 18. januára 2015 bolo ukončenie seminára: Život v Duchu Svätom. Prebiehalo od jesene minulého roka. Zúčastnilo sa ho desať účastníčok. Ďakujeme vdp. Rybanskému za jeho služby, poskytnutie priestorov aj účasť a modlitby.

Jozef Kvašňovský, foto: autor

Trnavský arcibiskup ocenil apoštolát

Trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch vyjadril v liste vďačnosť za apoštolát, ktorý Vdp. Václav Kocian uskutočňuje prostredníctvom charizmatických konferencií.

„Teším sa záujmu veriacich, zvlášť mladých, ktorí prichádzajú, predovšetkým preto, aby chválili Boha, pookriali na duchu a zveľaďovali svoje poznanie v oblasti viery. Verím, že ovocie tohto podujatia a ďalších iných budú prinášať ovocie v životoch veriacich ľudí na slávu Božiu a ich duchovný úžitok,“ napísal Mons. Ján Orosch.

AT

vdp. Václav Kocian

Vernosť

V úvahe o vernosti by sme mohli hovoriť o manželskej vernosti, o vernosti priateľov, ako i o vernosti Bohu a Cirkvi.

V medziľudských vzťahoch, najmä vo vzťahu manželov k sebe navzájom sa kladie významný dôraz na manželskú vernosť. Už pri uzatváraní manželstva sa kňaz pýta snúbencov, ktorí uzatvárajú svoju celoživotnú zmluvu, či budú jeden druhému verným manželom, manželkou; verným navonok i vnútorne. V manželstve to znamená poskytnúť oporu, vytvoriť predpoklad dôvery, možnosť oprieť sa jeden o druhého a spoločne si pomáhať k vzájomnému šťastiu s nádejou, že sa nikdy nestratí.

Vernosťou sa opierame jeden o druhého, ale aj pri tej najopravdivejšej vernosti vieme, že raz príde chvíľa, kedy v tomto pozemskom živote sa budeme musieť rozísť. Pán Boh nás však v Duchu Svätom upriamuje na vyšší stupeň vernosti, ktorý môžeme prežívať v osobitnom vzťahu k nemu samému. On zo svojej strany je nekonečne verný voči nám, lebo seba samého zaprieť nemôže. U proroka Izaiáša čítame nasledovný Boží výrok: „Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nemá zľutovania nad plodom svojho lona? I keby zabudla, ja nezabudnem na teba. Hľa, do dlani som si ťa vryl.“ (Iz 49,15-16)

Boh nemôže zaprieť seba samého, a preto je tu jeho záruka o stálej nekonečnej vernosti, opory, na ktorú sa môžeme kedykoľvek spoliehať a v ktorej môžeme nachádzať celoživotné útočisko, završujúce sa videním Boha z tváre do tváre, ako verné spoločenstvo na večnosť.

Vrcholným dôkazom Božej vernosti je obeta Ježiša Krista na križi. V nej nám Ježiš ako jediný prostredník spásy, poslaný od Otca, dáva záruku svojej vernosti, tým, že prináša za nás obetu. V tejto obeti jasne spoznávame, ako nás Boh miluje a ako stojí o nás i to, že v nej Ježiš završuje svoju vernosť celému stvoreniu.

Ak nám po zmŕtvychvstaní Ježiš navyše prisľubuje a následne aj zosiela Ducha Svätého - verného Spoločníka, ktorý nás sprevádza každým dňom nášho života svojim duchovným pôsobením v nás, v ňom máme možnosť denne zakúsiť veľký stupeň Božej vernosti voči nám ľuďom.

Božia vernosť volá po odpovedi z našej strany. Denne sme obdarení mnohými milosťami, s pomocou ktorých môžeme žiť pekným kresťanským životom a tak rozmnožovať Božiu slávu tu na zemi. Pán Ježiš k tomu rozpovedal nasledovné podobenstvo o talentoch:

„Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. Ten, čo dostal päť talentov, hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj ten, čo dostal dva, získal ďalšie dva. Ale ten, čo dostal jeden, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl. Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: „Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa, ďalších päť som získal.“ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojsi do radosti svojho pána.“ Predstúpil ten, čo dostal dva talenty, a vravel: „Pane, dva talenty si mi odovzdal a hľa, získal som ďalšie dva.“ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojsi do radosti svojho pána.“ Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent, a hovoril: „Pane, viem, že si tvrdý človek: žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. Báľ som sa, preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje.“ Jeho pán mu povedal: „Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že ňem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal? Mal si teda moje peniaze dať peňazomencom a ja by som si bol po návrate vybral, čo je moje, aj s úrokmi. Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov. Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. A neužitočného sluha vyhodte von do tmy; tam bude plač a škripanie zubami.“ (Mt 25,14-30)

V uvedenom evanjeliu sa naznačuje, že protikladom vernosti je lenivosť. Vidíme to z toho, že prvým dvom usilovným sluhom bolo povedané: „dobrý a verný sluha“, tretiemu: „zlý a lenivý sluha“. Z povedaného jasne vyplýva, že vernosť sa potvrdzuje usilovnosťou.

Byť verný, to nie je len vnútorný postoj, ktorý máme k Pánu Bohu, k jeho milostiam alebo postoj, ktorý môžeme mať k ľuďom. Iste, vernosť vychádza zvnútra, ale prejavuje sa zodpovednosťou za zverené Božie dary. Zodpovednosťou, v ktorej sa snažíme usilovne naplňať a zúročiť Božiu milosť a Božiu vôľu.

Byť verným v maličkostiach znamená budovať veľkú vec. Je to základný predpoklad k zvereniu aj väčších úloh a zodpovednosti. O samotnej svätosti sa hovorí, že je veľkou vecou, ale zloženou z mnohých maličkostí. Podobne vieme o svätcoch, že svätými sa nenarodili, ale

že sa nimi postupne stávali práve vernosťou Božej milosti. Vernosť Božím výzvam i Božím obdareniam, prejavujúca sa náležitou zodpovednosťou, precíznosťou i dôkladnosťou, opäť naplňa naše snahy o oslavu Boha v našom živote.

Vernosť základným denným povinnostiam v domácnosti, v práci, v škole, v prostredí kde žijeme - voči Bohu, ľuďom i sebe, vedie nás k spásu. V životopise sv. Dominika Sávia sa uvádza, že denné verné plnenie školských a náboženských povinností považoval za cestu k svätosti, a v tom bol príkladom aj pre iných.

Boh nás povzbudzuje k osobitnej vernosti tým milostiam, ktoré nás držia na potrebnej duchovnej výške. Modlitba, rozjímanie nad Božím slovom, sviatosť zmierenia, sväté prijímanie, služba blížnym a ďalšie, to všetko sú príležitosti k osobnému rastu i peknému svedectvu. Ľudia by nás mali vnímať ako tých, na ktorých sa môžu spoľahnúť, lebo vedia, že naša vernosť a zodpovednosť pramení z viery i zo zvláštneho Božieho obdarenia a posilnenia Duchom Svätým. Je vzácné stretávať sa s kresťanmi, ktorí vedia dodržať slovo, prípadne vyjadriť ospravedlnenie, keď niečo sľúbené nemôžu uskutočniť. Naozaj platí, že čím je pravovernejší život s Bohom, tým pravdivejšie a jasnejšie je svedectvo.

Na druhej strane, aj na základe skúsenosti učiteľov duchovného života možno povedať, že vernosť životnému povolaniu sa dosahuje predovšetkým verným plnením si denných povinností.

Zaiste, okrem našej dobrej vôle byť vernými, potrebujeme aj veľa Božej sily a pomoci, aby sme to dokázali.

Duch Svätý nás vstrojí svojím

ovocím. On sám ho v nás rodí tým, že nás naplňa pokojom keď sme verní, prípadne nepokojom, keď niečo zanedbávame a sme neverní.

Prosme si o milosť dobre počúvať výzvy Ducha, v ktorých spoznávame Božie prania aj o milosť verne ich uskutočňovať. On nás pozýva k rôznym činnostiam. Najprv k tým základným, každodenným, ale i výnimočným, neopakovateľným. Pritom veríme, že Ním ponúknutý čas je dostatočný. Veď Boh dal čas na všetko,

V životopise sv. Dominika Sávia sa uvádza, že denné verné plnenie školských a náboženských povinností považoval za cestu k svätosti, a v tom bol príkladom aj pre iných.

len my občas máme tendenciu ešte do Bohom daného času niečo svoje natlačiť. Potom vzniká kolízia, zmätočnosť i nevernosť. Nedajme sa pomýliť, buďme verní podnetom Ducha, aby sme mohli vernosťou denne vyjadrovať svoju lásku k Bohu i vydávať pekné svedectvo!

Peter Brodek

Pôst a Božia moc

Rozoslanie učeníkov do sveta bolo sprevádzané Ježišovým požehnaním a prisľubom: „Zvolal svojich dvadsiatik učeníkov a dal im moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu.“ (Mt 10, 1) Táto moc nebola nejaká magická energia, ktorá by sa dala v núdzi použiť. Daná moc je istý nástroj, ktorý bol apoštolom zverený.

Ježiš svojich učeníkov vyučoval, pripomínal im slová života, boli naplnení posolstvom evanjelia. Sami apoštolí vraveli: „Pane, a ku komu by sme šli? Ty máš slová večného života.“ (Jn 6, 68) Ježiš učeníkom ukázal ako a čo sa má robiť, ako sa zachovať v danej situácii, aký postoj treba zaujať voči ostatným. „Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.“ (Jn 13, 15) V istých momentoch nechá učeníkov, aby pozorovali jeho modlitbu, pôst, prinášanie obety.

Toto všetko sa stáva nástrojom Božej moci a Božieho pôsobenia v evanjelizácii učeníkov. Moc spočívala v evanjeliu, nasledovaní Krista, modlitbe a pôste. Práve tieto postoje dávajú voľný priestor pôsobeniu Ducha Svätého. On potom môže zjaviť aj mimoriadny účinok Božej moci. Účinok, ktorý najprv formuje životy samotných učeníkov a potom aj tých, ku ktorým prichádzajú. Všetci máme podiel na apoštolskom poslaní. Toto poslanie sa začína najskôr v našom živote. Tu potrebujeme dať vyniknúť spomínanej Božej moci. Ak naozaj po nej túžime, nemôžeme zostať v pasívnom očakávaní niečoho mimoriadneho, ale začneme robiť konkrétne kroky. Tak ako Ježišovi učeníci máme aj my nechať vstúpiť

do svojho života silu evanjelia, vykročiť v nasledovaní Krista a učiť sa modlitbe a pôstu.

Zvlášť toto pôstne obdobie sa môže stať momentom znovuoobnovenia Božej moci v našich životoch. Sv. Serafin Sarovský hovorí: „Keď sa človek postí, jeho telo bude priesvitné a ľahké, vnútorný život sa zdokonalí a prejaví nádhernými víziami. Vonkajšie vnemy akoby ustanú, rozum sa odpúta od zeme a pozdvihne sa k nebu a celý sa ponorí do rozjímania duchovného sveta.“ To nie je nejaká náboženská romantika, ale znovuoobnova Božej moci. Preto je pôst potrebný. Preto viedol Duch Svätý Ježiša na púšť k pôstu. On sa pôstom nepotreboval zdokonaľovať, veď bol Boží Syn. Na púšť k pôstu vykročil kvôli nám. To nás malo toto púštné obdobie posilniť. To nám ukázal ako nechať vstupovať Božiu moc do svojho života, aby nás potom sprevádzala a zjavovala sa v nesení radostnej zvesti.

Pôstny čas bude najlepším časom, aby sme nechali zaznieť silu evanjelia, aby sme Božie slovo nechali zostúpiť do srdca. Bude to čas pre vykročenie v stopách Ježiša, aby sme sa s ním nechali inšpirovať jeho konaním, jeho láskou, jeho modlitbou, jeho obetou. Tak pre nás pôst nebude len nejakým ťažkým časom sebazapierania, ale vstupom do duchovného sveta a naplnením Božou mocou, ktorú potrebujeme a ktorú potrebuje tento svet.

Juraj Pluta

Súkromné zjavenia a správny postoj k nim II

Veriaci sú vedení tak, aby iných nesúdili, aby o iných dobre zmýšľali, neodsudzovali a neposudzovali. Tým sú ale zraniteľní pre podvodníkov. Je dobré si všimnúť, že zdrojom dôveryčivosti a naivity je prehnaná náboženská viera a horlivosť, ktorá obklopuje každé hodnovernejšie zjavenie. Napr. po zjaveniach v Lurdoch sa následne vyskytlo okolo 200 vídení. Žiadne však nebolo brané vážne.

Tu by sme si mali uvedomiť a lepšie pochopiť cirkevné authority, prečo sú také zdržanlivé k novým zjaveniam, prečo sú opatrné pri vyjadrení a prečo im vyjadrenie k zjaveniam trvá tak dlho. Pri súkromných zjaveniach sa teologickou komisiou skúma osobitne „posolstvo zjavenia“ a osobitne „duchovné plody“, ktoré následne zjavenie spôsobilo. Okolo každého zjavenia sa môže vyskytovať veľa pravej zbožnosti a úcty, ktorá ani nemusí pochádzať od samotného vidiaceho, ale od nábožných veriacich. Oni vytvárajú takzvané „ovzdušie zjavenia“, ktoré veľmi ovplyvňuje názor prichádzajúcich na miestne zjavenie a niekedy vedie až k nekritickému prijíma-

niu všetkého, čo so zjavením súvisí. Vyskytuje sa, žiaľ, aj pohŕdanie ľuďmi s odlišným názorom, čo na nich pôsobí odpudzujúco.

B. J. Groeschel uvádza seriózne kritériá pre rozlíšenie pravosti súkromného zjavenia. Hovorí o týchto:

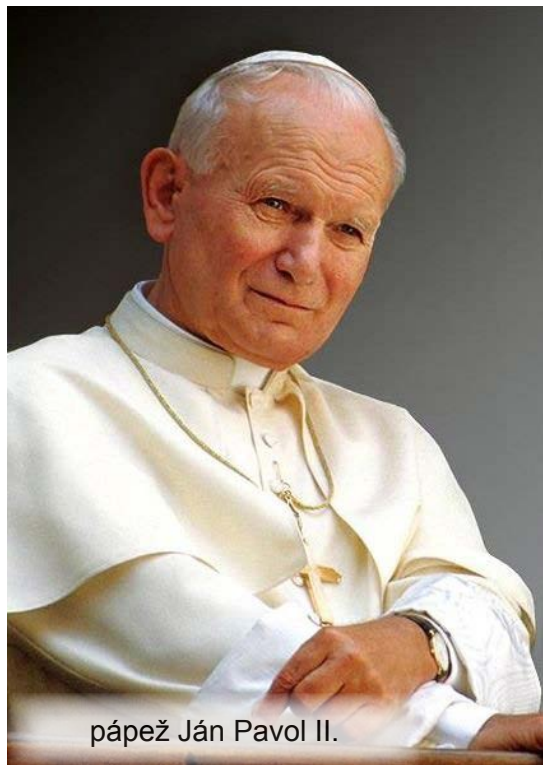
Udržujte všetky zjavenia v podriadenosti

Ide o podriadenosť Svätému písmu a tradícii Cirkvi, ako aj o podriadenosť Cirkvi samotnej. Jej sa zjavil Pán, jedine Cirkev môže autenticky povedať: „To je Pán.“ Úloha bdieť a zakročiť náleží v prvom rade miestnemu ordinárovi, tj. biskupovi, biskupskej konferencii, prípadne Kongregácii pre náuku viery. Súkromné zjavenia sú považované za bezvýznamné, ak sú oddelené od verejného zjavenia, poznaného zo Svätého písma, ako ho vykladá Učiteľský úrad Cirkvi alebo sú s ním v rozpore. Túto zásadu zdôraznil pápež Ján Pavol II. v roku 1983 pri svojej návšteve Fatimy:

„Cirkev vždy učila a prehlasovala, že Božie zjavenie bolo zavŕšené v Ježišovi Kristovi, ktorý je plnosť zjavenia a že pred druhým slávnym príchodom Ježiša Krista už nemožno očakávať žiadne iné zjavenie. Cirkev vyhodnocuje a posudzuje súkromné zjavenie podľa toho, nakoľko sa zhoduje a týmto jedinečným zjavením.“ Ak Cirkev prijala posolstvo z Fatimy, tak je to predovšetkým preto, že obsahuje pravdu a výzvu, ktorej základom je pravda a výzva samotného evanjelia: „Kajajte sa a verte evanjeliu.“

Žiadne súkromné zjavenie nepochádza priamo od Boha, a preto mu nemožno prisudzovať neomylnosť

Ako sa môže videnie od Boha myliť? Nemôže sa myliť! Ale ten, kto ho dostal, môže robiť chyby. Žiadne božské zjavenie nie je vidiacim prijímané bezprostredne, ale je filtrované jeho schopnosťami vnímať božské a večné hodnoty. To presahuje schopnosti každého človeka. Bezprostredne prijímal božské zjavenie len Ježiš Kristus a neporušene ho podal ďalej. Preto je verejné zjavenie Ježiša Krista neomylné, súkromné však nie. Výstižne sa k súkromnému zjaveniu vyjadril významný nemecký teológ Karl Rahner: „Každé zjavenie je syntézou, v ktorej splýva povaha príjemcu zjavenia, ktorá je daná históriou, kultúrou, psychológiou, s mystickou a normálnou milosťou, ktorou je ako vidiaci obdarený. Z toho plynie, že nemožno vylúčiť možnosť ilúzií, skreslení a mylných výkladov. Pravosť súkromných zjavení je veľmi premenná veličina.“

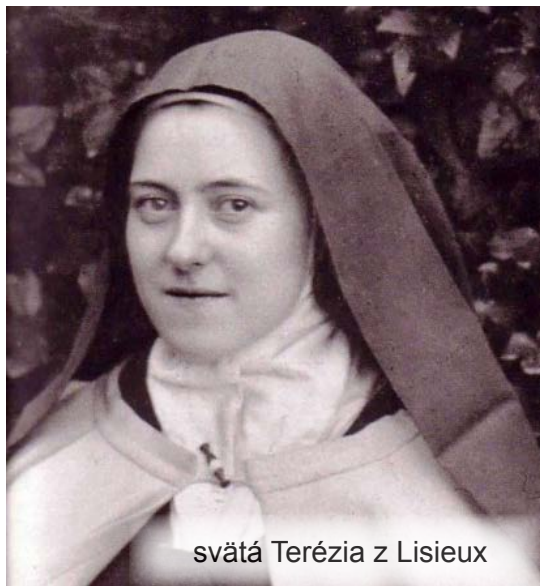
pápež Ján Pavol II.

Pápež Benedikt XIV. o súkromných zjaveniach vyhlásil ako autoritatívne učenie toto: „Už uznané zjavenie by sme nemali prijímať ako články katolíckej viery, ale len ako produkty ľudskej viery, pri zachovaní opatrnosti.“ Žiadne pápežské dokumenty sa preto neopierajú o tvrdenia zo zjavení, ale iba o Sväté písmo, tradíciu a teológiu. Zjavenia sú vždy pokladané za pravdepodobné, nie za neomylné. Svätá Katarína Laboure tiež zle pochopila niektoré výzvy zo zjavenia Panny Márie, hoci predpovedala presný dátum krvavých nepokojov Komúny o 40 rokov skôr.

Súkromné zjavenie je osobné a preto tí, ktorým bolo zjavené, ho musia použiť uvážlivo a nie nerozumne. „Súkromné zjavenia nemajú »zlepšovať« či dopĺňať Kristovo definitívne zjavenie, ale pomáhať, aby sa ono plnšie žilo v istom dejinnom období«. Hodnota súkromných zjavení je podstatne odlišná od verejného zjavenia: Toto požaduje našu vieru, lebo v ňom k nám hovorí sám Boh ľudskými slovami a sprostredkovaním živého spoločenstva Cirkvi. Mierou pravdivosti súkromného zjavenia je jeho nasmerovanie na samotného Krista. Ak nás odvádza od neho, potom iste nepochádza od Ducha Svätého, ktorý nás vovádza do evanjelia - a nie vyvádza z neho.

Súkromné zjavenie nikto nemusí prijať a to platí aj o prípadných posolstvách. Preto nikoho nemožeme nútiť rešpektovať ho, ani ním pohŕdať, ak sa ním neriadi. Bolo by však prejavom hlbokkej neúcty od veriaceho poďakovať, či výsmešne sa vyjadrovať o autentických zjaveniach a o pobožnostiach, plynúcich z nich. Úcta k Božskému Srdcu, Fatimský ruženec alebo úcta k Božiemu milosrdenstvu sú cirkevnou autoritou uznané pobožnosti, ktoré majú svoj pôvod v súkromných zjaveniach. Cirkevné schválenie súkromného zjavenia v podstate ukazuje to, že príslušné posolstvo neobsahuje nič, čo by prekážalo viere a dobrým mravom; dovoľuje ho zverejniť, a veriacim povoľuje, aby mu múdro a nábožne prisvedčili. Súkromné zjavenia sú pomôckou pre lepšie chápanie evanjelia, môžu priniesť nový dôraz na niektoré pravdy viery, prehĺbiť staré spôsoby zbožnosti, alebo ukázať nové spôsoby nábožnosti, ako je úcta k Božiemu milosrdenstvu od svätej Faustíny Kowalskej. Môže mať určitý prorocký charakter (porov. 1 Sol 5,19-21) a je cenným pomocníkom, ako lepšie chápať a žiť evanjelium v danom čase; preto sa nemá odsunúť bokom bez povšimnutia. Je pomocníkom, ktorý sa ponúka, ale nemusí sa využiť. V každom prípade musí ísť o to, aby živilo vieru, nádej a lásku, ktoré sú trvalou cestou spásy pre všetkých.“

Niektoré zjavenia v sebe zahŕňajú posolstvo spásy tým, ktorí ich budú dodržiavať. (napr. 9. prvých piatkov). Ti-

svätá Terézia z Lisieux

eto zasľúbenia súčasne nemožno odtrhnúť od kontextu Svätého písma a Tradície. Tí, čo dodržiavajú zasľúbenia, musia súčasne dodržiavať učenie Cirkvi a žiť evanjelium. Pápež Benedikt XIV. to komentoval slovami: „Panna Mária nepovedala, že tí, čo budú nosiť škapuliár Panny Márie Karmelskej budú uchránení od večného ohňa iba nosením škapuliara, bez toho, že by museli robiť ešte niečo iné. Viera, vytrvalosť, dobré skutky a dobré konanie je nutné k večnej spásе.“

Človek, ktorý dostáva zjavenie, sa môže pri jeho pochopení a pri odovzdávaní zážitku myliť Väčšina zjavení sú vnútorné predstavy, videnia (vizuálne zážitky), hlasy (hoci navonok nepočuť nič), ktoré musia byť opísané slovami. Slová nedokážu dostatočne tlmočiť vnútornú skúsenosť blízkosti Boha. Tým sú všetky súkromné zjavenia podmienené osobnosťou jedinca. Každý má sklon miešať dohromady svoje subjektívne očakávania a predchádzajúce skúsenosti s dielom Božej milosti. Ak sa pridruží skon preháňať, tak je podstatné zjavenie viac-menej poškvrnené spiritualitou vidiaceho, čím stráca zjavenie na autentickejšť. V jednom rozhovore sa vyjadril pápež Benedikt XVI. ešte ako kardinál Ratzinger o množstve súkromných zjavení ako o „prejave unavenej viery. Obsahom posolstiev je často iba to, čo chcú ľudia povedať a počuť.“ Svätý Ján z Kríža, učiteľ Cirkvi, ktorý dosiahol hlboké spojenie s Bohom skrze modlitbu a čistú vieru, súkromné zjavenia považuje za veľmi „plytké zjednotenie duše s Bohom“, v ktorom môže byť duša ľahko oklamaná. Preto doporučuje nevenovať žiadnemu vnútornému zjaveniu veľkú pozornosť. Svätý Ján z Kríža sa na adresu vnútorných zjavení duše vyjadril takto: „Tí, ktorí si vši-

majú rozličné predstavy a myslia si, že sa Boh podobá niektorému z nich a že prostredníctvom nich môže duša dosiahnuť zjednotenie s Bohom, už teraz veľmi blúdia a stále viac strácajú svetlo viery, skrze ktoré sa zjednocujeme s Bohom. Preto sa musia oslobodiť od každej predstavy.“

Svätá Terézia z Lisieux je sväticou, ktorá nemala nijaké zjavenie, napriek tomu sa stala učiteľkou Cirkvi. Napísala si do svojho denníčka: „Mám radšej jednotvárnosť obetí, než duchovnú extázu.“ Obaja svätci z karmelu a mnohí ďalší svätci a svätice kladú dôraz na iné možnosti poznávania Boha a jeho plánu spásy. Tým, ktorí úprimne hľadajú Boha, sa denne ponúka príležitosť k náboženským zážitkom. Božiu milosť môže človek prijať do duše rozličnými spôsobmi, medzi ktorými

vynikajú sviatosti, hlavne Eucharistia. Tá je dostupná každému katolíkovi, ktorý nie je v stave ťažkého hriechu a spoľahlivo umožňuje v našej všednosti dosiahnuť zjednotenie s Bohom. Ako aj píše B. J. Groeschel: „Chceš poznať priame Božie zjavenie? Vezmi si Bibliu a čítaj ju! Chceš sa podivuhodným spôsobom ocitnúť v Kristovej blízkosti? S úctou a v zbožnej uzobranosti navštív Krista v Eucharistii! Chceš vidieť a dotknúť sa Ježiša? Služ chudobným! Tieto možnosti sú dostupné všetkým a sú úplne spoľahlivé.“

Napísané podľa knihy: Tichý, jemný hlas.
Spracoval Miroslav Bilčík

Duchovný rast a prostriedky k nemu

Hlavným prostriedkom duchovného rastu je modlitba. Modlitba je dychom duše. Otec Degro pri objasňovaní jej významu vychádza z podobenstva o múdрых a nemúdрых pannách. V Izraeli bolo zvykom, že svadbu dojednal otec ženicha s otcem nevesty. Ak sa dohodli, kto a čo, koľko novomanželom dá, budúca nevesta zažala lampu a tá musela nepretržite horieť. O tom, kedy si ženich privedie nevestu, rozhodoval otec ženicha. Mohlo uplynúť aj niekoľko týždňov. Keď dostal súhlas, vtedy sa ženich pekne obliekol a išiel cez celú dedinu s darom po nevestu. Vtedy deti na celú ulicu kričali: „Hľa, ženich prichádza!“ Olejom, ktorý udržiava oheň našej duše, je modlitba. Pretože nevieme, kedy príde Ženich, modlitba by mala zapalať našu dušu počas celého dňa. Modlitba je prejav mojej odovzdanosti Bohu. Treba strieďať dlhšie modlitby so strelnými: Pane Ježišu Kriste, buď milostivý mne hriešnemu! Pane Ježišu Kriste, zmiluj sa nado mnou hriešnym! Ďalšou formou modlitby je žehnanie. Kamkoľvek prideme, požehnajme v duchu toto miesto. Kohokoľvek stretneme, požehnajme ho. Rýchlo sa z toho stane návyk. Neberme modlitbu ako bremeno. Duchovný život sa meria jedine láskou, preto je modlitba prejavom, mierou mojej lásky k Bohu. Začiatkom evanjelia je Ježišovo pozvanie: „Pod' za mnou!“ a končí sa výzvou: „Chod'te a ohlasujte Božie kráľovstvo!“ Medzi nimi sa odohráva náš modlitbový život. Čo znamenajú tieto výzvy? Pod' znamená, že uznávame svoju hriešnosť, chceme robiť pokánie, uverili sme Bohu, sme rozhodnutí prijať jeho milosť. Chod' značí, vydávaj svedectvo o účinkovaní Ducha Svätého v tvojom živote. Aby si mohol túto úlohu splniť, použi Božie prostriedky, ktorými sú osobná modlitba, Božie slovo, sviatosť zmierenia, spoločenstvo s Bohom

a veriacimi. Osobná modlitba má byť vzrušujúcim obojstranným dialógom a poradenstvom s Otcom. S Bohom sa rad' o všetkom. Nech ti je v tom vzorom Ježiš, pre ktorého bola modlitba dôležitejšia ako jedlo, ako spánok, ba dokonca ako služba. Vždy sa utiahol na tiché miesto, zvlášť pred dôležitými rozhodnutiami.

Zásady pre modlitbový život

Zachovaj vernosť v modlitbe, nehľadaj si čas pre modlitbu, ale si ho URČI, zvol' si miesto, kde sa môžeš stíšiť, poloha pri modlitbe môže byť rôzna, dôležité je, aby si sa cítil dobre. Dĺžka modlitby nemôže byť päť minút, ale najmenej 15 minút. Zachovaj poriadok a postupnosť v modlitbe. Buď ochotný zmeniť spôsob modlitby. Modlitba nie je cieľ, ale prostriedok ako rásť vo vzťahu s Bohom. Modlitba je spôsob, ako môžem milovať Boha a ako Boh prejavuje svoju lásku ku mne.

duchovný otec Imrich Degro
v kaplnke v Juskovej Voli

Prekážky efektívnej modlitby

Najčastejšie je to roztržitosť. Tá môže byť dobrovoľná a nedobrovoľná. Pri dobrovoľnej roztržitosti ťažko môžeme hovoriť o modlitbe. Akože sa modlím, no myslím pritom na kopu svetských vecí alebo na osobné problémy. Nedobrovoľná roztržitosť vyplýva z našej obmedzenej schopnosti udržať pozornosť dlhší čas. A pretože náhody nie sú, aj myšlienky roztržitosti nie sú náhodné. Pride mi na myseľ nejaká osoba? Pomodlím sa za ňu. Mám osobný problém, ktorý sa nástojčivo vracia do mysle? Pozvem Ježiša, aby ho vyriešil. V neposlednom rade treba prosiť Boha o silu bojovať s rozlietanými myšlienkami.

Ak sa dostaví únava alebo znechutenie, predĺž si modlitbu o päť minút. Nevyznaný hriech - vtedy modlitbu preruš a priprav sa na sviatosť zmierenia. Neodpustenie - prichádza ti na myseľ, že máš s niekým nevyrovnané účty. Choď a čím skôr sa s ním zmier.

Neposlušnosť. Vo svojej pýche si myslím, že Boh mi má niečo splniť. Nedostatok viery. Ak sa nevieš modliť vlastnými slovami, použi slová modlitieb zo Svätého písma, ktorými sú aj modlitba Otčenáš a Zdravas Mária. Pochybovanie. Vtedy sa pozeraj na Otca a nie na sľubenú vec. Strata počiatkovej lásky. Neprosím podľa Božej vôle. Pros najprv o to, čo Boh chce. Ako poznáš Božiu vôľu? Čítaj Sväté Písmo, je vyjadrená na viacerých miestach. Nepoznám Božie slovo a nezotrvám s Kristom - posudzovanie.

Modlitba
je dychom duše

Modlitba modlitieb – Otčenáš

Túto modlitbu nám zanechal Ježiš, preto je taká dôležitá. Často si polož otázku, či obsah a úmysly mojej modlitby boli totožné s modlitbou Otčenáš. Aký odkaz nám ňou necháva Ježiš?

Otče náš - On nie je len môj otec, ale otec všetkých ľudí. Preto ukáž mi, Pane, čo môžem ešte pre tvoje deti urobiť....ktorý si na nebesiach - On je nad všetkým, nič nie je pred ním utajené, nie je zaujatý, preto mu môžem dôverovať. ...posväť sa meno tvoje - nech je Boh oslávený, vo všetkom nech sa zjaví Božia sláva. Prosím ťa, Pane, o účtu k tvojmu menu. V Starom zákone kto vyslovil Božie meno nadarmo, bol ukameňovaný. Božie meno môžem vysloviť len v modlitbe alebo keď niekomu rozprávam o Bohu.

...prid' kráľovstvo tvoje - táto prosba smeruje k zmene všetkého, čo nie je dokonalé, čo je choré, zranené a hriešne. ...bud' vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi - modlím sa, aby ľudia neodporovali Božej vôli, nech sú na akomkoľvek poste. Čo je Božia vôľa? Aby boli

všetci ľudia spasení. Čo pre to môžem urobiť ja? Božia vôľa je, aby vo svete vládla spravodlivosť. Nerozčuľuj sa nad zlými správami, ale modli sa so súcitom. Celý svet sa zmenší a moje srdce sa zväčší. ...chlieb náš každodenný daj nám dnes - nemodlím sa len za svoj vlastný chlieb, ale za chlieb celej Cirkvi, za duchovné, telesné a emocionálne potreby ľudí, aby mohli konať to, na čo ich Boh povolal. ...a odpusť nám naše viny ako i my odpúšťame svojim vinníkom - táto prosba podobá sa dvojsmernej ulici. Ak chceme, aby nám bolo odpustené, musíme aj my odpúšťať. Pri odpúšťaní budem konkrétny: Pane, odpúšťam XY neochotu, nevrlosť, zlú náladu... Ty ho, Pane, žehnaj. Toto opakujem denne, týždeň, mesiace, možno aj roky, kým zranenia nevymiznú z môjho vnútra. ...a neuveď nás do pokušenia - pokušenia budú, ale ja nie som povinný im podľahnúť. Modlime sa za všetkých, aby ich Pán uchránil pred útokmi Zlého. Ak tvoj brat padne do osídlel, modli sa za jeho uzdravenie. ...nie. ...ale zbav nás Zlého - modlime sa, aby

Boh odstránil všetku našu povrchnosť a plytkosť, ktorú máme vo vzťahu k nemu. Najväčším nebezpečenstvom kresťanského života je povrchnosť. Chýba nám živý vzťah s Bohom. Nie sme pripravení zmeniť svoj život. Aj veľké stretnutia s tleskaním a piesňami môžu byť povrchné. Amen. Nech sa tak stane. Na spojenie s Bohom stačí otvoriť svoje srdce. Príkladom je sv. Tereza Ježiškova, ktorá celý život prežila v kláštore, a predsa je vyhlásená za patrónku misií.

O čo treba prosiť Boha v spoločnej modlitbe? Aby sme mohli vykonávať na zemi jeho moc. V čom spočíva Božia moc? V prijímaní jeho maličkých a nepohoršovať ich. V hľadaní zatúlaných, ktorých spoločnosť odvrhla. V získavaní stratených a v odpúšťaní. Takáto modlitba bude vypočutá, lebo nehľadáme vlastné záujmy, predstavy, ale chceme plniť Božiu vôľu. Božia vôľa je, aby všetci ľudia získali spasu. Veľkú pozornosť vzbudila otázka, kto sú maličky vo viere? Otec I. Degro odpovedal:

Maličky vo viere sú tí, ktorí konajú dobro, ale nie sú ochotní znášať zlo.

Ako sa správať k ľuďom, ktorí zraňujú? Zranený človek zraňuje ďalej a nemusí si to ani uvedomovať. Univerzálny liek nie je. Modlite sa.

Čo je pokora? Pokora je priznanie sebe i pred ľuďmi, že mám svoje obmedzenia. Ďakujem Bohu, nie sebe, za to, čím som. Pokora a vďačnosť idú ruka v ruku.

Ako zmeniť druhého človeka, ktorý sa nespráva tak, ako by mal? Nie ty vieš, čo je pre druhého človeka dobré, ale Boh. Preto pros Pána, aby on konal v danom človeku.

Z prednášok Vdp. I. Degra, Juskova Voľa 2014

Salvatore Martinez

Deň čo deň zázrak vo mne rastie

Ako ste vy vstúpili do Obnovy v Duchu Svätom?

Narodil som sa a bol som vychovávaný v kresťanskej rodine v srdci Sicílie v polovici 60. rokov. Obnova prišla na Sicíliu, keď som mal dvanásť rokov. Bol to jeden z prvých prejavov tejto živej milosti, ktorá prišla do Ríma, do Talianska v roku 1974 a neskôr v roku 1977, Enna, moja teta a moji rodičia boli medzi prvými, ktorí sa v nej angažovali a oni potom zapojili aj mňa. Odvtedy som hral na gitare a na organe a bol som vedúcim hudobníkom. Už keď som mal štrnásť rokov, bol som členom jadra skupiny (pastoračná služba) Komunity - riadiaceho orgánu, ktorá viedla asi 120 ľudí. V roku 1986 som sa stal členom Regionálnej rady Sicílie, reprezentoval som mládež a bol som vedúcim hudobníkom. V roku 1991 som sa stal Regionálnym koordinátorom - prvým laikom na Sicílii v tejto funkcii; v roku 1994 som bol zvolený za člena Národného služobného výboru a v roku 1997 som sa stal Národným koordinátorom; v roku 2007 ma zvolili a stal som sa prvým prezidentom, dokonca i v tomto prípade prvým laikom v histórii Hnutia.

Čo ste sa naučili odkedy ste súčasťou Obnovy v Duchu Svätom?

Čo môžem s istotou povedať, je, že deň čo deň zázrak vo mne rastie a nepodľahol som únave ani zvyku. Vidím Ducha neustále v práci sa „fantáziou“, ktorá vytvára zázraky a často pohnutie vo mne. Ako by som mohol byť nevďačný voči takémuto veľkorysému Darcovi? Ak sa pozriem na dnešok a zajtrajšok, čo mi prinesie, všetko sa točí okolo jednej zásady: väčšia alebo menšia poslušnosť Duchu Svätému.

Tu leží krása kresťanského života; nie je to len niečo napísané, aby sa to iba interpretovalo alebo čo najviac strážilo vo svojej pôvodnej podobe charizmy; naopak, je potrebné, aby sa to postupne otváralo pre pôsobenie Ducha, ktorý prichádza pred teba a prekvapuje ťa každý deň viac a viac. Aké povzbudzujúce je vidieť Ducha otvárajúceho nové cesty a nové scenáre, ktoré by tvoja predstavivosť a uvažovanie považovali za nemožné!

Každý z nás, ak poslúcha Ducha, zažije a pochopí, že jeho ľudské hranice môžu byť prekonané, a že Duch má silu viesť nás ďalej. To, čo hovorím, je to, čo som sa naučil v mojom živote; čo som videl a počul, žiadna kniha, žiadna ľudská náuka, žiadne psychologické cvičenie by nám nikdy neumožnilo takýto experiment. Kresťanský život sa zrodil a znova sa obnovuje vo videní a v dotýkaní sa Božej Slávy v nás a okolo nás.

Ste zaneprázdnený človek, ako zvládáte byť spisovateľom, poradcom, prezidentom Obnovy v Duchu Svätom?

Myslím, že je to vďaka fyzickej a duševnej sile, ktorú mi Pán dáva každý deň, pretože taká nepretržitá práca by zdolala aj obra! Bez Ducha by som bol ničím a môj život a akákoľvek obeť by nič neznamenala.

Ste autorom mnohých kníh - ktorú by ste v krátkosti vyzdvihli?

Doteraz bolo vydaných 25 mojich kníh. Spomedzi tých skorších by som odporučil „Sulle orme dello Spirito“ (Edícia RnS), v ktorej hovorím o „cattolicesimo pneumatologico“ - katolíckej pneumatológii vytvorenej ľuďmi, ktorí prenášajú vyjadrenie viery alebo zjavenie Ducha nie ako duchovný štýl, ale ako vzácnu duchovnú oddanosť, prisľúbenie. Viera, musí byť „premyslená“ a prenesená do hlbšej úrovne života prostredníctvom formácie, ktorá je dôležitá. V „Ridire la fede, ridare la speranza, rifare la carità“ (Vyd. RnS) je čítanie v súčasnosti a pôvodnosť kresťanskej viery. Kniha vysvetľuje, ako je možné znova dávať vieru, znova dávať nádej, znovu robiť charitu v dobe, v ktorej sa zdá, že Cirkev a Evanjelium sú odsúdené hrať len okrajovú úlohu. Je to kniha, ktorá znova predkladá veľkú výzvu na novú evangelizáciu. Spomedzi posledných by som rád odporučil knihu „Papa Francesco e lo Spirito Santo-Novita, Armonia, Missione“, akási „premyslená antológia“, v ktorej všetko, čo Pápež František povedal o osobe Ducha Svätého, je predložené a rozdelené do troch tém inšpirovaných

tromi slovami, ktoré Svätý Otec výrazne použil pri príležitosti oslavy Turíc v 2013, aby definoval prítomnosť a dielo Ducha Svätého. Slová: Spirito Santo - Novita - Novina, správa o Duchu Svätom; Armonia - harmónia, súlad, súhra; Missione - misia, poslanie. Kniha je užitočná pre každého a ponúka materiál na uvažovanie a meditáciu, na znovuobjavenie prvoradej dôležitosti Ducha Svätého v našom živote a dejinách. Nakoniec ešte jedna „Sospinti dallo Spirito - Ripartiamo dal Cenacolo“ (Ed. San Paolo) príručka, aby sme znovu našli našu vieru vo svetle Ducha, Veľkej Noci, Turíc.

„Jasné pochopenie, porozumenie Ducha Svätého je hlboko v nás“

povedal Salvatore Martinez

Ako by ste predstavili obnovu v Duchu Svätom poslucháčom strednej a východnej Európy?

Obnova vznikla vo februári 1967 v Pittsburgu v USA. Na duchovné cvičenia v Univerzite Duquesne, prišlo asi 30 študentov a spolu sa spontánne modlili k Duchu Svätému: mali ohromujúcu skúsenosť "vyliatia sa Ducha", ako zoslania lásky živého Ježiša a pre Cirkev. "Oheň" bol zapálený a mohol vzplanúť a rozšíriť sa po svete v krátkom čase. Obnova prišla do Talianska v roku 1972 do Biskupskej Gregoriánskej Univerzity.

V 1975 sa pápež Pavol VI. stretol s vodcami Hnutia. Toto zanechalo nezmazateľnú stopu na Obnove v Taliansku a mocne ju posunulo v jej duchovnom raste a pokračovalo cestou spirituálnej blízkosti so sv. Jánom Pavlom II., Benediktom XVI. a teraz s pápežom Františkom. Duchovné hnutie Rinnovamento nello Spirito Santo (RnS) je v stave milosti, ktorá kdekoľvek sa dostane, je prijímaná, vítaná a obnovuje sa. Bez rozdielu, v akýchkoľvek prostrediach RnS začne a pokračuje v povzbudzovaní duchovnej obnovy, ktorá radikálne mení srdcia a životy a zásadne ich obracia smerom k Bohu a následne k človeku.

Ako funguje Obnova v Duchu Svätom v Taliansku?

Už mnoho rokov sa RnS v Taliansku postupne rozrastá. Iba v priebehu 40 rokov sa rozšírila do vyše 200 krajín, v Taliansku má viac ako 200 000 členov, viac ako 100 000 sympatizantov, ktorí sú v kontakte s charizmatickou skúsenosťou, zvlášť s RnS. Má tiež misie mimo krajiny, vo Švajčiarsku, Nemecku, Francúzsku, Moldavsku, Izraeli, Kanade, USA a v Austrálii.

Aké sú vaše posledné najväčšie úspechy a projekty?

Čo ma hneď napadlo, je nedávne 37. Zhromaždenie Obnovy s pápežom Františkom, ktoré sa uskutočnilo na Olympijskom štadióne v Ríme v minulom roku, na ktorom bolo 52 000 účastníkov. Bola to obrovská duchovná udalosť modlitby a evanjelizácie organizovaná RnS v spolupráci s ICCRS /Medzinárodná katolícka charizmatická služba obnovy/ a s CFCCCF /Katolícke bratstvo charizmatických komunit a spoločenstiev/ s aktívnou účasťou hlavných talianskych charizmatických komunit. "Zdieľané" zhromaždenie, ktoré sa v minulosti

nikdy neuskutočnilo a na ktorom sa zúčastnili bratia a sestry zo 62 krajín z piatich kontinentov, ale predovšetkým to bola špeciálna udalosť, lebo sa jej zúčastnil pápež František.

Pápež František svojou prítomnosťou a činnosťou na štadióne pripomenul Cirkvi, že "terajšia

prítomnosť milosti" v charizmatickej obnove je skutočným obrazom Cirkvi, ktorá sa obnovuje a žije pomazaním, ktoré prichádza skôr z Ducha Svätého, než z fungovania a organizácie Cirkvi. Cirkvev sa zrodila a postupne sa znova obrodzuje v milosti Turíc a z charizmy Ducha.

Aké sú vaše najväčšie výzvy a problémy?

Veľa rokov už hovoríme, že matka všetkých kríz je duchovná a len vo všeobecnom návrate k "duchovnej" Cirkvi a svetu znova nájdeme smer a "definíciu". Pápež František robí túto "antickú novotu", ktorá umožňuje a umožňuje kresťanstvu bezpečne prechádzať storočiami. Obnova vždy bola zahrnutá do "novej evanjelizácie": po projekte "Desať verejných námestí pre desať prikázaní", maratónu evanjelizácie venovanému Dekalógu - programu, ktorý sa dotkol jedenástich najväčších talianskych miest, v rokoch 2012 a 2013 sa dostávame až na Stredný východ - v službe rodinám sveta prostredníctvom "Medzinárodného centra pre rodinu" v Nazarete v rámci RnS prostredníctvom Vatikánskej nadácie - založenej výslovne pápežom Benediktom.

Niet miesta, kde by bolo viac vidieť pôsobenie Ducha Svätého, ako je rodina: takže, nech Cirkev je svätá, nech národy hľadajú cesty mieru a spravodlivosti, viera musí byť prinesená späť do domova! Hnutie chce znovu upevniť prvoradosť duchovnej dimenzie, zdravý laicizmus, starostlivo podporujúci človeka v medziľudských vzťahoch v rodinnej aj spoločenskej oblasti. RnS chce mať platnú účasť v Cirkvi, ale tiež zmysluplnú účasť v celosvetovej Cirkvi, dúfajúc, že tí, ktorí majú a budú mať možnosť poznať RnS, budú ovplyvnení nadšením, ktoré ho oživí a povedie účastníkov a protagonistov

k milosti obnovy.

Uskutočňujú sa modlitebné stretnutia v domoch, kostoloch alebo inde?

Modlitebné skupiny a spoločenstvá sa stretávajú aspoň raz za týždeň, vo všeobecnosti vo farnostiach - na modlitebných stretnutiach, ktoré trvajú asi dve hodiny a skladajú sa zo spontánnych modlitieb, chvál a vzdávaní vďaky, počúvania Božieho Slova a odpovedí. Všetko toto je sprevádzané piesňami, svedectvami, vyznaniami a vyzývaniami v atmosfére radosti a veľkonočného bratstva. Vo všeobecnosti modlitebné stretnutia nasledujú štýl prvých kresťanských komunít opísaných v listoch Pavla (cfr I Kor 14, 12 Efz. 5, 18 - 20): "misionársku liturgiu", formu vyhlásení, v ktorej účastníci na báze všeobecného kňazstva veriacich sú vedení k okamžitému stretnutiu s Ježišom, dokonca k osobným svedectvám, z ktorých sa vyznávajú vo viere.

Koľko ľudí sa ich približne zúčastňuje?

Počet sa mení od skupiny ku skupine. Niektoré skupiny môžu mať len asi 10 členov, ale v niektorých oblastiach sú skupiny, ktoré majú až od 400 do 500 účastníkov v každej skupine.

Dávajú miestni a národní cirkevní predstavitelia dostatok priestoru Obnove v Duchu Svätom? Nezľahčuje katolícka Cirkev jej úlohu v prospech úcty k Panne Márii, k predpísaným modlitbám, ružencu, púťam alebo svätým?

RnS preberá pastoračné zásady od biskupov na všetkých úrovniach - diecéznej, oblastnej, národnej a pretvára si ich, čo podporuje jej členov vložiť svoje schopnosti ako aj dary a charizmy do služieb Cirkvi, pretože autenticita týchto prvkov je pre ne pastoračnou. Členovia sa zaväzujú zodpovedným a kreatívnym spôsobom vo svojich jednotlivých Cirkvách aktívne zapájať do pastoračných projektov v sústavnom dialógu s diecéznym ordinárom. Štruktúra Asociácie predpokladá organizácie na všetkých úrovniach, t.j. diecéznej, regionálnej, národnej.

Vy sa tiež zúčastňujete veľkých protestantských

stretnutí s uzdravujúcimi zázrakmi, čo si o nich myslíte?

Obnova sa vždy venovala ekumenizmu. Je to prejav úcty voči Duchu Svätému a jednotnej Kristovej cirkvi. My praktizujeme to, čo možno nazvať "duchovný ekumenizmus", nie teologický ani diplomatický. Hľadáme to, čo nás zjednocuje v modlitbe, adorácii, v počúvaní Božieho slova, prosiac Boha o odpustenie za to, čo nás rozdeľuje. Považujeme "Ježišovu modlitbu" za nevyhnutnú výzvu (ut unum sint : " nech sme jednotní" v Jn 17, 21). Je to výchovný princíp: otvoriac seba iným, sa učíme od Boha ostať verní Cirkvi, jednej a svätej ako aj bratom a sestrám. Kardinál Josef Leo Suenens vyhlasuje, v druhom teologicko-pastoračnom dokumente venovanom Obnove v roku 1978, že "ak to nie je ekumenické, nebude to pravá obnova". V skutočnosti, jeden z plodov Koncilu bolo znovu objavenie Ducha ako princípu viditeľnej jednoty medzi kresťanmi.

Salvatore Martinez

V Skutkoch čítame o obrovských zázrakoch a daroch Ducha Svätého v rámci cirkvi - prečo tomu nie je tak teraz, alebo je? Prečo to nie je také viditeľné a známe? Sú Fatima, Lurdy, Guadalupe, Medjugorje a ostatné skôr výnimkou, ktorá je daná Cirkvi na celom svete?

Milosti Pána sa neskončili a dokonca dnes "znamenia a zázraky" sprevádzajú hlásanie Evanjelia. Duch vždy pomáha Cirkvi darmi a charizmami, ktorým sa darí vo všetkých kútoch sveta, ako sa dozvedáme zo skúsenosti laikov a kňazov. Som toho svedkom vo všetkých krajinách, ktoré som z milosti navštívil. Sv. Ján Pavol II. veľmi jasne povedal, že tieto charizmy nie sú vždy prijímané s vďačnosťou a vykonávané s obľubou. Je tendencia nechať ich vyhasnúť, považovať ich za druhoradé, dokonca za problematické. Namiesto toho, aby prispeli ku spásu ľudí a posväteniu veriacich. Sú základnou časťou Cirkvi a jej rozvoja. Zázrak napomáha viere rásť; uzdravenie je milostiplnou odpoveďou Boha; oslobodenie je dôkazom, že satan nemá posledné slovo, víťazstvo nad človekom. Sv. Pavol nás pozýva k "usilovaniu sa o charizmy" (1 Kor. 14, 1) a mať ich v "hojnosti". Preto o ne musíme prosieť, prijať s vďačnosťou a vykonávať ich.

Podľa vašich skúseností, počúva Cirkev v Taliansku a tiež vo svete pozorne Ducha Svätého?

Nie je jednoduché rozprávať o Duchu Svätom. A tiež nie je jednoduché ostať pokorným pred Ním. Duch Svätý je a ostáva na mnohých miestach zabudnutou osobou Svätej Trojice. Jasné pochopenie, porozumenie Ducha Svätého je hlboko v nás. A predsa prítomnosť Osoby Ducha Svätého v nás nám prináša osobité príznaky: hoci tichý a neviditeľný, je to On, kto nám ponúka "smer a jasnosť" nášho svedectva Ježiša Krista. Je vždy prítomný, je nad nami, ochotný dokázať svoju prítomnosť. Nie je prítomný, ak mu nedovoľíme na nás pôsobiť, ale nikdy nechýba v našom živote, ak si ho želáme a vyzývame jeho mocnú prítomnosť.

V mysli sa často vraciam k slovám sv. Jana Pavla II., ktoré vyslovil pri príležitosti 30. výročia vzniku Obnovy v Taliansku a k definitívnemu schváleniu Štatútu v roku 2002: "Urobme všetko pre to, aby sme spoznali a milovali Ducha Svätého." Prijatá zodpovednosť, mandát obrovských rozmerov, čo je možné akceptovať len vo viere. Kto, pokorný alebo sebedovomý by mohol povedať, že pozná Ducha Svätého tak dobre a miluje ho tak veľmi, že by sa mohol stať dôveryhodným veľvyslancom tým, ktorí ho nepoznajú alebo sú s ním sotva v kontakte? Jedna vec je istá: uistenie pápeža Leva XIII.: "Duch Svätý je obrovská neznáma" (Divinum Illud Munus 1897) ostáva dodnes pravdivým a overiteľným. Pneumatológia, fenomenológia Ducha, teológia charizmy, religiozita skúsenosti ostávajú najzanedbanejšími odvetvami katolíckych štúdií. Čo teda môžeme povedať o obraze Turíc

tak zabudnutými v tradičnom kazateľstve a v úvahách pokrstených. A predsa Písmo nás doslova víta "kračať v zhode s Duchom" (Gal. 5, 16-17), k „pokore k Duchu Svätému" (cf At 5, 32), k "spoznávaniu vecí Ducha" (cf 1 Kor. 2 12-13), "k milovaniu Ducha, ktorý nás miluje žiarlivo" (cf Jakub 4, 5), k obnove seba samých v Duchu" (cf Tit, 3, 5-7). A definitívne "žiť v Duchu Svätom" (cf Gal. 5, 18-26); Ef 4, 20-24) a dokazovať Cirkvi nepretržitú a potrebnú pomoc zo zážitku s Duchom Svätým pre život v Kristovi plný nebeských požehnaní. Otázka sv. Pavla v Efeze ostáva pre mnohých kresťanov dodnes nezodpovedaná: „Prijal si Ducha Svätého, keď si našiel vieru?" (19, 2). Odpoveď: "Ešte sme nepočuli o tom, že Duch Svätý existuje." Nemajme ilúzie. Pápež Benedikt XVI. jasne potvrdil: „Nikto nemôže dať, čo nevlastní. Nemôžeme preniesť Ducha Svätého účinným spôsobom, urobiť ho viditeľným, ak my sami nie sme v jeho blízkosti. Preto najdôležitejšia vec, čo sa týka kontaktu s ním, je, že my, takpovediac zostávame v dosahu dychu Ducha Svätého, aby sa nás neustále vnútorne dotýkal." (Stretnutie s kňazmi v diecéze Bolzano - Bressanone, 6. august 2008)

Aké sú vaše plány na rok 2015? Navštívite východnú Európu?

Ďalšie stretnutie Hnutia je 38. národná konferencia vodcov 5.-8. decembra v Rimini " Rieky živej vody budú vytekať zo srdca tých, ktorí veria vo mňa". (cf Ján 7. 38) Viac ako 4 000 vodcov sa stretne spolu, aby spolu rozjímali - cez rozhovory, sympóziá, modlitby, slávenie Eucharistie- na misii "Obnovy v milosti za evangelizáciu", definícia, ktorou nás pápež František vyzýval rozhodne žiť cez našu charizmatickú spiritualitu. Vo svetle obnovy pastoračného organizmu, ktoré nás bude zamestnávať v prvých mesiacoch roku 2015- tento úvod bude naďalej príznačný pre tento rok.

Sme spojení s východnou Európou zvláštnym spôsobom už od roku 2002, odkedy sme prijali pozvanie biskupa z Chisinau, aby sme prispeli ku vzniku katolíckej cirkvi v Moldavskej republike. Každý rok navštevujem naše misionárske spoločenstvo a sprevádzam kňazov a laikov pri špeciálnych príležitostiach formácie a evangelizácie a venujem zvýšenú pozornosť chudobným rodinám a zdravotne postihnutým. Čaká ma niekoľko stretnutí v budúcnosti: v januári budem v USA na Národných modlitebných raňajkách, kam som pozvaný na rozhovor o tom, aká je situácia rodiny na Blízkom východe. Vo februári budem hovoriť na plenárnom zasadnutí Pontifikálnej rady pre laikov a v septembri na Svetovom stretnutí rodín, Filadelfia 2015 v USA. Popri tom sa zapojím do prezentácie projektu "Domov pre pápeža, pre rodiny sveta" v Nazarete, ktorá bude aj zvláštnou udalosťou, ktorej sa zúčastní pápež František.

Bohumil Petřík/CNA
foto: Bohumil Petřík/CNA

Služobníci Pánovi z Piešťan

Spoločenstvo vzniklo ako modlitbové spoločenstvo KCHO. Má jedenásť členov. Stretáva sa každý pondelok večer v pastoračnom centre Cyrila a Metoda v Piešťanoch. Ako hovorí animátor spoločenstva Peter Fedák: „V každom z nás je túžba slúžiť Pánovi a našim blízkym, preto nám názov Služobníci Pánovi pripadá najvýstižnejší. Ak nás poprosí aj niekto z našich bratov a sestier o modlitbu, tak mu ochotne poslužíme. Konkrétny úmysel naše spoločenstvo nemá, aj keď sú vždy opakujúce sa prosby za mladých, či Cirkev. Snažíme sa do modlitieb vkladať to, na čo nás nabáda Duch Svätý. Ja, ako animátor tohto spoločenstva, ďakujem Bohu za každého člena, za ich ochotu a túžbu slúžiť Pánovi. Sme každý jedinečný a Pán nám dal každému rôzne dary a charizmy. Každý je pre spoločenstvo prínosom.“

Čo pre mňa znamená spoločenstvo

Peter: Spoločenstvo pre mňa znamená veľmi veľa. Je to miesto, kde sa môžeme stretnúť s našim Pánom a v Duchu ho môžeme chváliť. Chváliť ho s ľuďmi rovnakého zmýšľania. Je pre mňa oporou, povzbudením. Miesto, kde sa spoločne radujeme z Pánovej blízkosti. Tu som našiel rodinu Božích detí a celkovo v Obnove, kam patríme. Mne Obnova zmenila život a to od základov. Teraz sa z toho teším aj s mojou manželkou Luckou. Chodenie do spoločenstva nás veľmi obohacuje. Pán nás neustále obdarováva a spoločenstvo je jeden z Jeho darov.

Mária: Do spoločenstva ma priviedla priateľka a som jej za to veľmi vďačná. Naplnila sa tu moja túžba byť bližšie pri Bohu, rásť vo viere a spoločne sa modliť. V Božom slove je napísané: „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ Stretávam sa s ľuďmi, ktorí milujú Pána a chcú žiť podľa jeho učenia. V spoločných modlitbách otvá-

ram svoje srdce Pánovi a ďakujem mu za jeho lásku. V spoločenstve som sa naučila dôverovať Pánovi, svoje starosti vkladať do jeho rúk, prosiť o Božie požehnanie, ochranu a naplnenie Duchom Svätým.

Zuzka: V roku 2002 som sa zúčastnila duchovného cvičenia u pátrov Jezuitov v Piešťanoch. Tu som dostala od spoluúčastníčky krátku modlitbu „Pozvanie Pána Ježiša Krista do svojho života“, - kde sa na konci modlí: „Urob si zo mňa človeka, akého chceš mať Ty. Zároveň Ťa Pane prosím, prived' ma do spoločenstva podobne zmýšľajúcich ľudí.“ Odvtedy som sa každý deň túto modlitbu k Pánu Ježišovi modlila. A Pán ma vypočul. V roku 2013 - po ťažkej traume a životných ťažkostiach som sa presťahovala do Piešťan, kde som sa stretla dnes už s mojou spolusestrou a kamarátkou Veronikou, ktorá ma priviedla do nášho spoločenstva. Som jej za to veľmi vďačná, lebo som našla to, čo som roky hľadala. Prišla som medzi veľmi milých ľudí, ktorí mi pomáhajú prekonávať všetky ťažkosti, dodávajú mi silu bojovať

s mojou neľahkou chorobou, zahŕňajú ma láskou, učia ma prehlbovať svoj vzťah s Pánom Bohom. Som veľmi šťastná, že patríam do tohto spoločenstva - do tímu tak skvelých ľudí.

Veronika: Spoločenstvo pre mňa znamená veľa. Som rada, že viem, kam patríam. Čerpám tu povzbudenie a silu, lebo Pán prichádza do srdca, ktoré sú pripravené. Náš život sa stáva plnším, naplnený Božím pokojom.

Marika: Spoločenstvo pre mňa znamená stretávanie sa s bratmi a sestrami a aby som sa tak mohla obohatiť duchovne, kde sa navzájom zdieľame, čítame Slovo Božie, rozjímame a modlíme sa. Myslím, že konáme, čo od nás chcel Pán Ježiš: „Milujte sa navzájom, modlite sa jeden za druhého. Služte jeden druhému.“ Takto sa učíme navzájom milovať, odpúšťať, modliť sa a duchovne rásť. Informujeme sa aj navzájom, kde a kedy sú rôzne duchovné stretnutia a akcie a podľa možnosti sa na nich aj zúčastňujeme. Pokiaľ nás niekto požiada o službu, tak sa podujeme k tomu, či už v modlitbe alebo pri agapé prispejeme k pohosteniu. Nechcem tým povedať, že sme dokonali! Stále sa máme čo učiť a zlepšovať.

Hanka: V spoločenstve k sebe cítime vzájomnú lásku, potrebu mať jeden druhého, prítom zakusujeme Pánovu prítomnosť a v nej pociťujeme aj vlastné charizmy, ktoré od Pána prijímame. Spoločne sa tešíme, spolicujeme s bolesťami a starosťami iných, nachádzame tu atmosféru viery, ktorá nám všetkým pomáha rásť na ceste k svätosti. Cítime, že v našich srdciach sa nám rozlieva Duch Svätý, že láska davaná a prijímaná je súčasťou tohto stretnutia. Po spoločenstve sa zúčastňujeme na svätej omši, ktorá v nás utužuje bližší vzťah k Bohu, bližnému a k sebe samým. Keďže tieto vzťahy potrebujú byť živé a zdravé, svätá omša je tým hlavným prostriedkom. Stretávame sa tu ľudia, ktorí zdieľajú rovnakú túžbu po Bohu, ktorý nám dáva Ducha Svätého, aby sme pozerali na Ježiša Krista nielen rozumom, ale hlavne svojimi životmi.

Evka: Najbolestnejšia chvíľa v mojom živote nastala, keď si Pán Boh povolal do večnosti moje milované dieťa. Bolest', ktorú som mala a ktorú prežívam vo svojom srdci sa nedá opísať. Chválím a ďakujem Trojjedinému Bohu, že mi poslal ľudí, ktorí ma pozvali a prijali do spoločenstva, aby som sa s nimi zjednotila v modlitbe, a tak prosila o silu niesť každodenný kríž. Spoločenstvo znamená pre mňa prežívanie Božieho kráľovstva už tu na zemi, lebo keď sa pokorne a úprimne modlíme, Boh Otec, Syn a Duch Svätý sú medzi nami a vtedy sa kohnajú v našich životoch veľké zázraky. Dostávame veľké dary a milosti, ktoré sú potrebné pre spásu našich duší. Každé Božie slovo mi ukazuje správnu cestu životom a mení sa môj život bližšie k Bohu. Duchovné veci sa mi stali dôležitejšie než tie pozemské. Do spoločenstva chodím veľmi rada, lebo sa stretávam s bratmi a sestrami, s ktorými mám spoločný cieľ modliť sa a vyproso-

vať od Božieho Ducha pomoc a uzdravenie pre všetkých ľudí, lebo Pán Ježiš zomrel za každého z nás. On miluje každého človeka a chce, aby každý jeho brat a sestra sa dostali raz k Nemu do Božieho kráľovstva v nebi.

Deniska: Mám 26 rokov. Do spoločenstva ma priviedla moja babka. Chodím tam asi tri roky. I keď zo začiatku som váhala, predsa som tam doteraz zostala. Mám dar poznania už 15 rokov, no neprikladala som tomu žiadny význam. Až keď som začala chodiť do spoločenstva, zistila som, že tam niektorí majú dar jazykov a dar príhovoru. Keď prídem domov, cítim sa lepšie, pokojnejšie a vyrovnanjšie. Duch Svätý existuje a pomáha.

Betka: Som 74 ročná dôchodkyňa. Do spoločenstva chodím už asi 10-12 rokov. Chodím tam rada, pretože si medzi sebou povieme to, čo nás trápi. Vzájomne sa povzbudíme, pomodlíme a cítim väčší pokoj. Na spoločenstve Pána odprosujeme, chválime, ďakujeme a prosíme. Prečítame si časť z Nového zákona a žalmu. Keď niekoho niečo oslovilo, tak to rozoberáme. Taktiež prosíme o pomoc aj našu nebeskú matku Pannu Máriu. Zaspievame piesne, pomodlíme sa a odchádzame na svätú omšu. I keď mám problémy s kolenami, aj tak sa snažím ísť do spoločenstva každý pondelok. Ďakujem Pánovi za pokoj a čistú myseľ.

Marta: Spoločenstvo znamenalo a znamená pre mňa veľa. Začala som ho navštevovať v čase, keď som prežívala ťažké životné obdobie. Bola som po operácii a chodila som na chemoterapiu.

Práve tu som nachádzala úžasnú duchovnú oporu, ktorá trvá už tri roky. Každý z nás v spoločenstve dostáva prejavy Ducha na všeobecný úžitok. Duch Svätý sa za nás prihovára, skúma naše srdcia, po čom túžime, cez naše chvály, ďakovania, prosby sa vnútorne oslobodzujeme. Pomocou modlitby môžeme ľahko vstúpiť do Božej prítomnosti. Spoločenstvo posilňuje moju vieru a modlitbu, ktorá ma privádza k pokore a vnútornej slobode.

Lucia: Do spoločenstva ma priviedol môj manžel Peťo, za čo som mu veľmi vďačná. Najskôr sme vytvorili rodinné spoločenstvo, kde sa schádzame manželské páry. Modlíme sa, rozoberáme Sväté Písmo a meditujeme nad tým, čo pre nás dané slovo znamená. Potom som začala chodiť do terajšieho spoločenstva s manželom. Tu som našla skutočnú hĺbku viery. Tu sa Pán dotýka priamo môjho srdca a rozširuje ho. Pre mňa to znamená úplné otvorenie sa a odovzdanie Duchu Svätému. Pán sa mi prihovára skrze Ducha Svätého. Otvára mi srdce a dáva mi pociťť svoju otcovskú lásku. Umožňuje mi, aby som videla Jeho samého v každom bližnom. Napĺňa ma láskou a radosťou, uisťuje ma, že som jeho milovanou dcérou. Ja sa mu snažím cez chvály tú lásku vrátiť, cez ďakovanie mu poďakovať za všetko požehnanie, cez odprosovanie ho prosím, aby mi odpustil moju hriešnosť a slabosť. Umožňuje mi vyprosovať milosti a požehnanie

pre mojich drahých a najbližších. Spoločenstvo naplnia celú moju bytosť láskou k Stvoriteľovi. Práve tu mi Pán ukázal, že chce, aby som mu slúžila a ja som mu s veľkou radosťou povedala svoje „áno„. Spoločenstvo odporúčam každému, kto sa cíti sám a hľadá to, čo mu v živote chýba. Tu uvidí každý, aké zázraky a úžasné diela koná náš milovaný Boh. To, že nás obdarováva charizmami, je jeho dar nielen pre nás, ale hlavne pre našich bratov a sestry. Veď Pán si

nás vyvolil od počiatku a do dlaní si vryl naše mená. Preto aj my mu volajme na slávu a konajme Jeho vôľu. Tým, že sa otvoríme Pánovi, otvoríme sa nebu. Ja osobne cítim, že vďaka Duchu Svätému rastiem vo viere. Verím, že raz sa všetci, ktorí mu slúžime, zídu v Nebeskom Kráľovstve.

J. Kráľová
foto: archív S.P.

NOVÉ SRDCE

Môj syn Vlado pracoval v Londýne. Vedela som, že je chorý. Aj som s ním hovorila telefonicky, ale povedal mi, že to nie je nič vážne.

Nakonec sa dostal až do nemocnice, o čom som vôbec nevedela. A až v jeden deň zavolať jeho kamarát, že Vlado je v nemocnici a je na tom zle, aby som prišla do Londýna za ním.

O dva dni nato som odletela aj s dcérou. Z letiska sme išli priamo do nemocnice. Ležal na ARE. Tam som ho našla v ťažkom stave. Srdce mu pracovalo iba na 20 % a ešte k tomu sa pridružila aj infekcia do celého tela. Prežívala som obrovský žiaľ, keď som našla svojho syna v takom stave, v cudzej krajine, bez znalosti jazyka, medzi lekármi a pacientmi z celého sveta.

Najprv som sa snažila nájsť kňaza, aby sa mohol vyznať zo svojich hriechov a dostať sviatosť pomazania chorých. A náš dobrotivý Pán to zariadil, aby mohol prísť Ježiš do jeho chorého srdca. Do troch dní prišiel z 200 kilometrovej vzdialenosti náš slovenský kňaz, misionár Anton Červeň, z centra Londýna, aj s mladým diakonom. Po udelení týchto sviatosti som sa modlila a prosila nášho Pána o uzdravenie jeho chorého srdiečka a zavolať som aj mojim sestrám zo spoločenstva, aby sa zaňho modlili. Manžel poprosil nášho kňaza Jána Gajdoša a on odslúžil desať svätých omší za jeho uzdravenie. Aj otec Anton, ktorý ho bol zaopatrit', po odslúžení svätej omše, sa stále modlil s ostatnými veriacimi v Londýne za uzdravenie Vladka. Modlil sa za neho počas celých dvoch rokov, kedy Vlado bol už na Slovensku.

Po zaopatrení sviatosťami Vlado začal lepšie jesť a infekcia behom týždňa ustúpila.

Po troch týždňoch ho previezli na špeciálnu kardiologickú kliniku. Bol na nej tri mesiace a postupne sme vybavovali prevoz na Slovensko do Bratislavy na Kramáre.

Ešte predtým v Londýne nám Pán poslal na pomoc dobrého lekára - Poliaka, ktorý sa spojil s klinikou v Bratislave. Podarilo dostať sa domov na Slovensko.

Doma je doma. Behom mesiaca bol operovaný. Dostal pomocnú pumpu k srdiečku a stal sa čakaťom na transplantáciu srdca. Všetko pokračovalo dobre. Vďaka modlitbám dobrých ľudí, rodiny, kňaza Antona a Jána, sestričiek vo Vrícku, čakanie na nové srdiečko trvalo 18 mesiacov. Keď nastali určité komplikácie, sanitka ho odviezla v noci priamo do nemocnice v Bratislave na Kramáre. Do troch dní sa našiel darca a náš drahý syn Vlado dostal nové zdravé srdiečko.

Náš dobrý Pán mu daroval život a vďaka nebeskému Otcovi náš syn žije. Už je aj ženatý a majú aj malú dcérku.

Chvála Ti a vďaka Nebeský Otče, aj tebe naša drahá nebeská Matička, za všetky milosti a za ten najväčší dar – nový život.

Marta zo Spoločenstva
sv. archanjela Rafaela Fintice

Na otázky našich čitateľov, týkajúce sa rozlišovania a fungovania spoločenstva Obnovy, odpovedá páter Jozef Hegglin MSC

Páter Jozef Hegglin MSC je katolícky kňaz pochádzajúci zo Švajčiarska. V súčasnosti pôsobí na Slovensku v Nitre. Ako misionár 15 rokov pracoval v tichomorskej krajine Kiribati.

Časopis Charizma je určený predovšetkým ľuďom, ktorí pôsobia v spoločenstvách Obnovy v Duchu Svätom. Máte nejaké skúsenosti s týmito spoločenstvami, spolupracujete s nimi?

Objavil som charizmatickú obnovu už v roku 1973. Vo viacerých krajinách, napr. Francúzsko, Švajčiarsko, Kiribati, som bol nielen členom, ale aj zakladateľom spoločenstiev. Tu, na Slovensku, som sa viackrát zúčastnil podujatí Obnovy v Duchu Svätom, ale nie som členom nejakého spoločenstva.

V spoločenstvách medzi ľuďmi často zaznieva otázka, ako sa dá zistiť, či má človek duchovný problém alebo trpí psychickou poruchou. Dá sa to rozlíšiť?

Všetci máme duchovné „problémy“, ktoré majú negatívny vplyv na druhých: sme napríklad precitliveli alebo pyšní, či možno potrebujeme veľa pozornosti od iných, je nám ťažké niekomu odpustiť, atď. V spoločenstvách sa členovia naučia prijímať sa navzájom i so svojimi obmedzeniami, chybami, hriechmi. Kresťanské spoločenstvá nie sú skupiny, ktoré by nepotrebovali lekára. (Mt 9, 12)

Ale iná vec je, keď ide o psychickú poruchu, keď je v skupinke alebo v spoločenstve niekto, kto má napríklad poruchu osobnosti (narcizmus atď.), neurózu alebo dokonca psychózu. Prítomnosť takého človeka môže paralyzovať alebo dokonca znemožniť život a rast spoločenstva. Nie je vždy ľahké rozlíšiť, o čo presne ide, nie je to však ani nevyhnutné. Ak prítomnosť niekoho má negatívny vplyv na spoločenstvo, potom treba niečo urobiť v záujme ochrániť život viery a lásky skupiny.

Chorí ľudia môžu pôsobiť deštruktívne, môžu ju zničiť.

Ako pomôcť takému človeku? Čo robiť v situácii, ak má človek aj psychický aj duchovný problém?

Spoločenstvá Obnovy v Duchu Svätom nemajú terapeutický zámer, ale keď je medzi členmi skutočná láska, potom ich stretnutia pôsobia terapeuticky aj na úrovni duchovnej a aj psychickej. Je dôležité, aby malo spoločenstvo jasný zámer: zhromažďuje sa kvôli tomu, aby členovia predovšetkým rástli vo viere, v nádeji a v láske vďaka Božiemu Slovu, chválam, alebo majú ako ďalší cieľ aj evanjelizáciu, charitatívne činnosti, atď.

Niektoré spoločenstvá sú povolané ponúkať aj službu prosebnej modlitby nielen pre ich členov, ale tiež pre chorých a trpiacich. Táto služba nemusí byť poskytnutá počas stretnutia spoločenstva: môže to byť aj v iný deň alebo aspoň v inú hodinu tými členmi, ktorí majú zvlášť necharizmy modlitby a lásky.

Môžu silné traumy z minulosti poznačiť aj duchovno človeka alebo len psychiku? Ako to riešiť - ako pomôcť?

Traumy sú vždy silné zranenia, ktoré poznačia nielen psychiku človeka ale tiež jeho duchovnú časť: pre mnohých je napríklad ťažké opäť dôverovať Bohu, ktorý ich nechránil. Často je „starý obraz Boha“ zničený. Vďaka Duchu Svätému, viere a láske bratov a sestier v spoločenstve, sa môže v srdci obeť traumy stvárať iný obraz Boha, ktorý nikdy nie je taký, ako si ho predstavujeme. Uzdravenie tráum obvyčajne potrebuje aj profesionálnu pomoc terapeuta. Pritom môže spoločenstvo byť dôležitým zdrojom, kde sa človek cíti prijatý a kde sa môže naučiť postupne dôverovať druhým i Bohu.

Často sú v spoločnosti odmietaní ľudia, ktorí majú psychický alebo duchovný problém. Ľudia v spoločnostiach sa im akoby vyhýbajú, boja sa ich prijať medzi seba. Je možné a vhodné, aby človek, ktorý má psychický alebo duchovný problém, chodil do spoločnosti, napríklad ak navštevuje exorcistu, u ktorého je v procese modlitieb exorcizmu?

Ľudia, ktorí nosia v sebe rôzne rany, alebo majú rozličné psychické poruchy, hľadajú lásku ešte viac ako druhí. Skupiny a spoločnosti, kde je Božiu lásku cítiť, sú miestami, ktoré ich veľmi priťahujú. Ak sa niekto stane prekážkou pre život viery a lásky spoločnosti, je potrebné dať mu konkrétne hranice. Musí vedieť, aké správanie je akceptované a aké nie. Je to vždy ťažké, niekomu povedať, že niečo potrebuje zmeniť na jeho strane, aby mohol íť naďalej byť prítomný na stretnutiach spoločnosti. Niekedy je dokonca potrebné požiadať ho, aby už neprišiel. Väčšinou trpiaci človek tomu nerozumie a opäť sa cíti ako nespravodlivo vylúčený alebo odmietnutý. Treba však pripomenúť, že spôsobiť nieko-

mu bolesť alebo ho zraniť, nie je to isté, ako mu ublížiť a poškodiť ho. Aj chirurg zraňuje, keď robí bolestivý zásah na tele chorého, ale je to potrebné, keď ide o život. V láske a v pravde je potrebné spýtať sa, čo je to najlepšie nielen pre toho konkrétného človeka, ale aj pre celé spoločnosť.

Niekedy je dobré mať pravidlá ako postupovať, keď chce niekto nový do spoločnosti vstúpiť. Je spoločnosť otvorená pre verejnosť, čiže pre všetkých, ktorí chcú prísť? Treba dostať povolenie pričleniť sa? Koná sa predtým pohovor?

Človek, ktorý navštevuje exorcistu, potrebuje veľa modlitieb. Keby počas stretnutia spoločnosti boli u neho prejavy Zlého, potom sa ho tento človek nemôže naďalej zúčastniť: celý čas modlitby by sa zameriaval na neho. S láskou mu to treba vysvetliť. Ale úžasné by bolo, keby sa skupina zaňho úprimne modlila.

Jarmila Kráľová

foto: archív p. Hegglin MSC

Duch Svätý je SUPER!

Je mladá, má rada fialky a vraví, že Duch Svätý je super. Hovorí si Sima Martausová a snaží sarobiť svet krajším svojimi pesničkami.

Na začiatok sa skús predstaviť, čo ťa najviac vystihuje?

Čo ma najviac vystihuje? Rada nosím fialovú farbu, farebnú šatku, kabelku po mame a gitaru na chrbte. Zvyknem hovoriť aj tak, že som normálna baba, ktorá má rada fialky, kávu, prírodu, ľudí a Toho, kto ich stvoril.

Ako si sa dostala k hudbe ?

Asi sa skôr hudba dostala ku mne. Na vysokej som si kúpila gitaru a spolu s tým, ako som začala na nej hrať, začala som aj skladať pesničky.

Nielen v gospelovej ale aj v slovenskej hudbe sa o tebe čoraz viac hovorí. Čo to pre teba znamená?

Ja si to asi nejako neuvedomujem. Či sa o mne hovorí, alebo nehovorí, stále sa snažím dívať sa na to, čo robím, z nadhľadu a nemať

to na prvom mieste vo svojom živote. Celé to vnímam ako dar, takže v podstate za to ani nemôžem.

Ako v tvojom živote pociťuješ moc Ducha Svätého?

Duch Svätý je super! A jeho prítomnosť cítim aj v tom, že môžem tvoriť, jeho krásu cítim v krásnych vzťahoch, v prírode, ale aj v skúškach, ktoré prichádzajú... a on mi pomáha bojovať.

Kedy si v tvojom živote najviac cítila, že Duch Boží naozaj pôsobí v твоjich rozhodnutiach?

Možno neviem povedať konkrétne, ale cítim to vždy podľa pokoja, ktorý ma naplní, keď sa už nejako rozhodnem. A poznám to potom podľa ovocia.

Mohla by si čitateľom Charizmy ponúknuť svedectvo?

Pre mňa je najkrajším svedectvom každý dobrý človek, ktorého v živote stretnem. Každý, kto má takú peknú, detskú, nezištnú radosť, každý kto dopraje a je veselý a dobrý, je pre mňa veľkým svedectvom. Alebo keď som bola v Alpách v La Sallette, tak hory samé osebe mi boli svedectvom.

Ako by si usmernila mladých, ktorí vo svojom živote nevedia, ktorým smerom majú kráčať?

Netrúfam si niekoho usmerňovať, alebo niekomu radiť, aký má byť, no možno by som chcela mladých len povzbudiť, aby sa mali radi, aby jeden druhému dopriali a povzbudzovali sa v láske a radosi.

evka

foto: archív S.M.

Sima Martausová

Ak svojmu bratovi, na ktorého sa pre niečo hneváš, neodpustiš jeho viny, potom sa modlíš a postíš úplne zbytočne. Boh ťa neprijme.

sv. Efrém Sýrsky

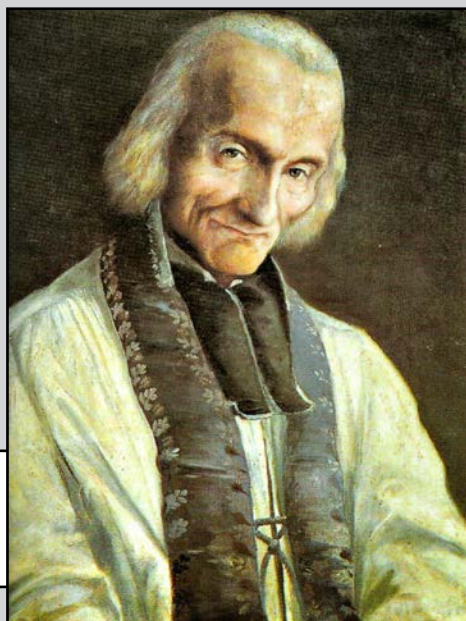
Pôst je privilegovaným časom. Je šancou otvoriť našu krehkosť vplyvu Božej milosti. Veľký pôst nás pozýva plakať a zhodiť všetky masky, nech sa ukáže holá pravda. Pozýva nás prehliť si svoju nádej a vysloviť áno. Pozýva nás nasadiť sa - aj za cenu obetí - za zveľadenie spoločnosti. Pozýva zrieknuť sa falošných úsmevov, ako keby bolo všetko v najlepšom poriadku.

Svätý Otec František

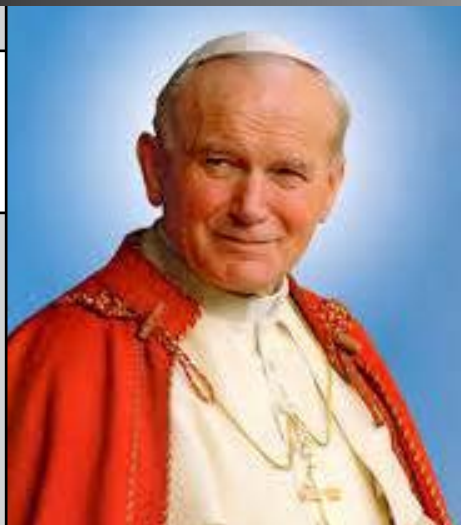
„Je lepšie ovládať svoj jazyk ako postiť sa o chlebe a vode.“

sv. Ján z Križa

„Jedna hodina trepezlivosti má väčšiu cenu ako mnoho dní pôstu.“

Sv. Ján Mária Vianney

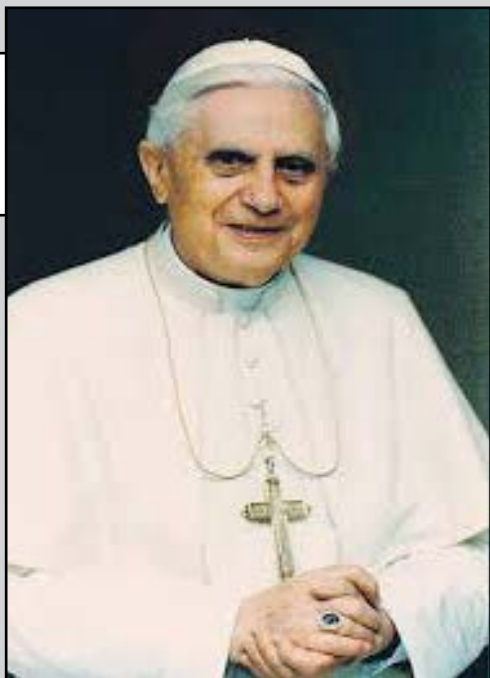
„Pôstne obdobie je Božím darom. Boh nám chce pomôcť, aby sme sa na seba opäť pozerali ako na jeho deti, stvorené a obnovené z Božej lásky cez Krista v Duchu Svätom.“

Ján Pavol II.

„Začal sa pôst, a s ním pamiatka na utrpenie Pána Ježiša. Bolo by dobré, keby si každý pre seba stanovil zo dve či tri umŕtvovania na každý deň, nepatrné, malé, ale za to pevné počas celého pôstu.“

sv. Maximilián Kolbe

Pôstne obdobie je najvhodnejším časom na spoznanie vlastnej slabosti, na prijatie obnovujúcej milosti sviatosti pokánia po úprimnej revízii života, a tiež na to, aby sme rozhodne kráčali v ústrety Kristovi.

Benedikt XVI.

„Proti dychtivosti tela je pôst, proti dychtivosti očí almužna a proti pýche života modlitba.“

sv. Augustín

Turíčne stretnutie hnutí, komunít a spoločenstiev

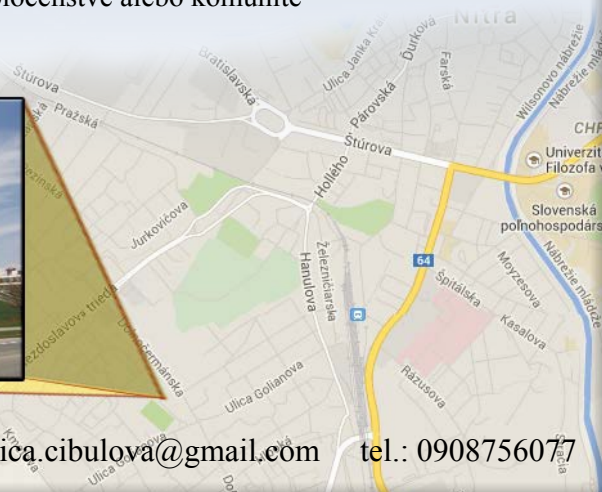
Oznamujeme, že **23. mája 2015** na vigíliu Turíc sa pripravuje celodenné stretnutie hnutí a spoločenstiev Nitrianskej diecézy pod názvom

„TURÍČNY FESTIVAL“.

v Mestskej športovej hale **Nitra – Klokočina**

Predbežný program:

- 9:00** – privítanie – pozvanie k spoločnej modlitbe – chvály
- 10:00** – predstavenie myšlienky- idey stretnutia
 - prednáška – **Potreba reevanjelizácie** – význam hnutí, komunít, spoločenstiev pre Cirkev dnes
- 11:00** – svedectvá o živote v hnutí, spoločenstve alebo komunitě
- 12:30** – obedňajšia prestávka – návšteva prezentujúcich sa hnutí, spoločenstiev, komunít
- 14:00** – adorácia
- 15:00** – prednáška – **Obnova kresťanov a spoločnosti** – angažovanie sa v rodine, vo farnosti, v každodennom živote
- 16:00** – svedectvá o živote v hnutí, spoločenstve alebo komunitě
- 17:00** – modlitba posvätného ruženca
- 18:00** – slávenie Eucharistie

Blížšie informácie:

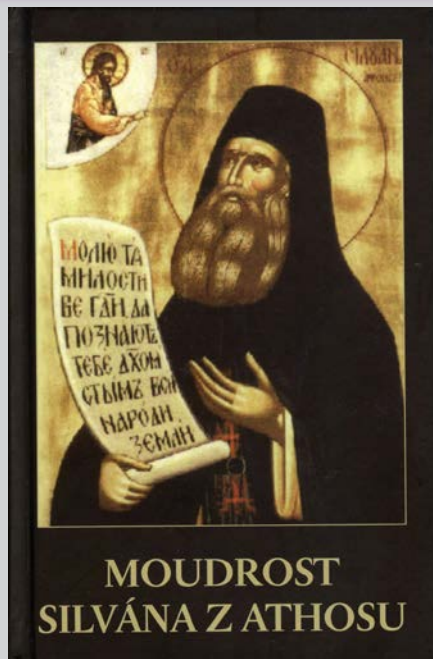
Ing. Ľubica Cibulová

email: lubica.cibulova@gmail.com

tel.: 0908756077

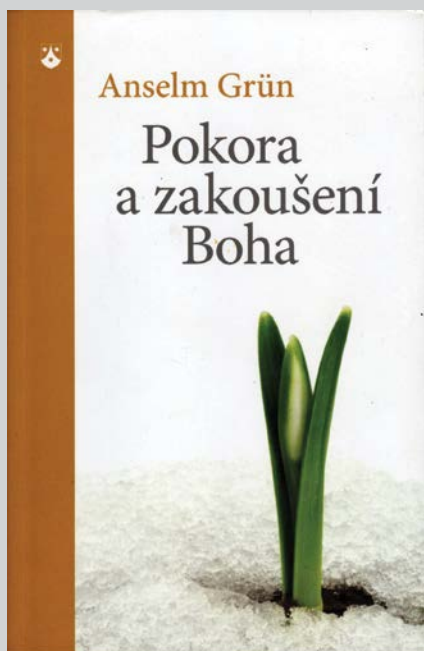
Moudrost Silvána z Athosu

Svätého Silvána z Athosu vraj nie je možné stretnúť a zostať bez zmeny. „Pišem tieto veci, pretože moja duša pozná Pána,“ napísal sv.Silván. Autor nás zavedie nielen k zamysleniu, ale rovno pred Božiu tvár.

CHARIKNIŽNICA

1/2015

Anselm Grün, mních benediktínskeho opátstva, prináša odkrytie podstaty pokory, jej účinky aj cesty, ktoré vedú k nej. Čerpá z Biblie a múdrostí púštnych otcov. Pokora je nevyhnutná cnosť pre každého, kto sa chce viac primknúť k Bohu a žiť v jeho blízkosti.

„V tejto knihe som sa snažil v prvom rade pre seba samého, a tiež i pre ďalších rehoľníkov sformulovať pojem pokory v súvislosti s našou duchovnou skúsenosťou a s pohľadmi psychológie,“ povedal autor.

Časopis **CHARIZMA** a knihy, predstavené v Chariknižnici, si môžete objednať mailom: krekanovao@gmail.com alebo telefonicky na čísle **0911 958 334**